کتابخانهٔ
مجلس شورای
اسلامی
خطی
۱۶۹۸۱

کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

کتاب منظومه اخلاق گرمی

مؤلف

مترجم

شمارهٔ قفسه

شمارهٔ ثبت کتاب ۲۰۸۱۳۶

۱۶۹۸۱
۲۰۸۱۴۶

... [illegible] ...

ورضع

... جمال ...

... در نقرس

... در کشف ...

... [illegible] ...

... ظاهر ...

ی کوشش ... داند ...

و مالک ... حق ...

دیت و ... شود ...

غم ... جدا و تا ... قدم

... [illegible] ...

سرو ... ره خوف ... اندیش

... [illegible] ...

[illegible] كيره وكار ... چونكه ... رسول غاروار

[illegible] جرم ... چه نانه ... حال ... عز ... مدرار ... چه نانه

عزر ... اسلام ... پروردر رسول ... غايتكن ... خاطر ملول

[illegible] ... سرور ... [illegible] ... امر ... چه سر

[illegible] ... كيت ... چه ... [illegible]

حضرت رسول ... ايدوب ... جواب ... [illegible] ... صواب

[illegible] ... دستور ... چو ... [illegible]

رسول ... [illegible] ... صديق با جديدا

واتش ... رسول ... [illegible]

ساكن ... پاك منور ... [illegible] ... عنبر

رسول

رسول و ابت عايشه بنداری خبر ... [illegible] ... چر

عايشه ... رسول الله ... كفت ... بگوش ... [illegible]

[illegible] ... بزار ... [illegible] ... بيقرار

[illegible] ... عايشه ... [illegible]

عايشه يا كه احمد كردار ... [illegible]

واتش ... [illegible] ... علی بن ابی طالب

واتش با علی بنداری خبر ... رسول ... [illegible] ... نور

علی ... عايشه ... [illegible]

[illegible] ... جواب ... واتش ... عمر بن خطاب

واتش با عمر بنداری خبر ... رسول ... [illegible] ... نور

[illegible] قول گفتار — بدانا [illegible] رسول نازدار
[illegible] — بسیل اشک [illegible] اتان
[illegible] عمر [illegible] — [illegible] کمر [illegible]
آنانوا داده [illegible] همه روز — [illegible] آنان بدرده سوز
[illegible] — دلش رسول [illegible] کردش تمنا
فراق [illegible] — [illegible]
بلال چه مسجد [illegible] — [illegible] رسول [illegible]
فلک [illegible] — عالمه [illegible]
دانش عالمه [illegible] — بسیل [illegible]
دانش ای بلال [illegible] — رسول [illegible]

بلال

بلال چه عاشق [illegible] — [illegible] چه جا [illegible]
رسول [illegible] — [illegible]
علی بکر [illegible] رسول — [illegible] بلال [illegible]
[illegible] — [illegible]
اصحاب [illegible] چه بالنوه — [illegible]
بلال [illegible] رسول [illegible] — [illegible]
رسول [illegible] بلال [illegible] — [illegible] یاران مسجد [illegible]
اول سلامم [illegible] — دوم صلاتیم [illegible]
[illegible] — نازدمان چه [illegible]
بلال [illegible] مسجد [illegible] — صدیق [illegible] کردش تمنا

صدای [illegible] دات بلال حبشی بیت اذان	سیل ابر بنت متوجه دامان
بلال دات صدیق بن بزارن خبر	زرزال بزم مرگ بستش کمر
صدیق که از بنشش از قول کفار	بدارش بسر دا بکر دا ابزار
بکر دا ابزار بکشش نور دا	وی عبد القاسم وی محمد
گفت به اصحابان با غلغله عظیم	[illegible] بکر [illegible] ای الحلیم
چوکه محمد دات [illegible] ذران	بسر زنم [illegible] تا باران
اجار بوسیو دیاران او بم	تا هیچ حسرتی نما نو بریم
دستان بکرت و سجدان کرد	بری اصحابان [illegible] کرد
بشکر د بمحراب رو بیاران کرد	هر دم بکنش شان سرد
دانش بیاران سلام علیک	کردین برازی سندشن لیک

بکردیم

بکردیم حلال بدیدیم دستور	عزیز بیش بریم [illegible] حضور
اصحابان کردین گروش زاری	[illegible] دیاری
ایمه وبی تو چون تو جالمان	جبرئیل کی [illegible] موبی احوالمان
هر کس حقش [illegible] بیتا بو	تا هیچ حسرتی نکیم ستما بو
عکاشه یعنی صحابه رسول	هور بیزاو [illegible] او وصول
دات رو دی حلالش [illegible]	[illegible] بجز ابریشم دادایم
تازیانت شند تو بنادیم و	گفت [illegible] من بزانا بو
رسول دات بلال بوو تازیانه	[illegible] با درّه [illegible] تازیانه
تا قصاص ویم تا بت کروی	قیامت ضربش با غم فوروی
بلال هور بیز ابوا و بتازیانه	سندش اوردش [illegible] تازیانه

ماری یارانش سند هور برا و ربا … لیتا لو قصاص جه اش انبیا
صدیق لو اش عکاشه نام … هر تا زیا به بدروت صید غلام
نکردش قبول هیچ یارانش نکونش … بلام بی رسول دررون بدر وخوش
چوکه لو اش عمر بن خطاب … بدروسی شتر هیچ بندانش جواب
عثمان لو اش سی کمر جه زر … تمامی زر لکفته مرغان جه لو هر
هیچ یارانش نکنش نکردی قبول … بی عزم قصاص بدرایه وصول
علی لو اش بدر سنی غلام … کشت کلاد زرین کمر نقره جام
نکردش قبول اندش بی مراد … دیدش یافه رسول بیو شاد
و اتش یا رسول تو بخبد صاف … جو در بگدا ایر هه بی ناف
رسول یوفه ولیش نکرد بر هه … یار یافت بکرد لو تا زیانه

جه یافه

جه یافه رسول جه بلند هور زانور … او تا زیا به هور را اورد [illegible] او روز
رخسارش یا الا بنا فه رسول … هر او ش اندیشه دکاد بی قبول
لبرش و برد سه ای ماجرا … هور ریزا و با و یانه لوا
سوش کرد لقمه نشی نکامه جواب … شهادت آورد [illegible] جواب
غیر اش آتا بدر القابی … برنگ صوت و بزا اعرابی
او وارش بکرد عاشبه اشرا … دیا اعرابی بدرایی وبا
و اتش اعرابی جشن مراد … بی عیش آنانی جشن مراد
و اتش مهاتم انیان جه دور … مبو لو بوین رسول به خردر
و اتش اعرابی جان اشتی بهر … رز زنان شو جان حسنه و اش بهر
ددم جار جرش عذابه لوا … دیا اعرابی بدرایی وبا

داناش اعرابی رسول جاجن | گفت سخنش اولکم دماجن
سیم جارچوبش باوانذ برز | بر وی بودم بان گشت آما طبرز
رسول ادارش بگفت بخیال | فاطمه کیا آورد اش احوال
رسول وات وا فاطمه مهربانی | کیا با بدن اد میان فانی
مرخصان کرد او اعله زور | ادنشت وبابالین رسول الغفور
رسول وات قابض ارواح مدام | باور جبرئیل من انتظارم
بامر رسول بوا عزرائیل | دیا مغوا بدبران جبرائیل
وانش با قابض قبض کیان کرد | جشت کرد حق بروح پیغمبر
عزرائیل بیت کرد منش گیان استن | چلیپا رتون اد آدات داستن
جبرئیل عزرائیل آمی وریان | گرد شان سلام رسول ایمان

رسول

رسول لوازش با یک داور | بیم با وره احوالی جه سیر
جبرئیل واتش رسول با زار | او بدبران خبر جلد بزار
هر یک بیت از طاقی جه نور | گرانش با شمع رسول الغفور
رسول کرد اش ابدن خیال | ئه امانم ... من موجال
ای جبرئیل اد بیشت وبال | وه گشت بالا آورد ش احوال
گرد افتاش بکراد توبه | سالی عمرشان مانو جه توبه
بکراد توبه بکر حق قبول | بری خاطران حضرت رسول
گرد بش رسول اودی کیانا | و دور بکان جنب داور دانا
کرامتش بکراد توجه | شش ماه عمرشان مانو جه توبه
توبه بکران بکر حق قبول | بری خاطران حضرت رسول

بکرد شش قبول جان کنان | بپدر گفت حبیب داور دانا
حق بحق ولیش ایدش داعوات | اخر جبرئیل آیا نه خطاب
بکرد امانتش تمام سراسر | دقتی چه قالب روح شان دبر
بکران قوبه به بخشون گناه | بجزی خطاطان امت ه اینجاه
جبرئیل احوال آورد به رسول | قالبش به رفت حسن در بلا دبه مشغول
رسول و آب فاطمه درد بلا دیم | حسن و حسین پادره برم
حسن و حسین نگرد بجان ایلی | بجز پیغمبر زاری کرد یاری
فاطمه آورد حسین و حسن | رسول پیش ان تمام بدوش
رخصت قبضش داده عزرائیل | بامر کرد دل میکائیل
چه دست راستش شش جبرائیل | چه دست چپ میکائیل

اسرافیل

اسرافیل پشتش دنبالش او | ملکان میان بدوان دود
ملکان صف صف آمد چه جلگ | سراسر زمین پر بود ملک
قالبش الارواح شربتی چه نور | قدحی چه آب شرابا طهور
حجره رسید یکباره ملک | نیایه نظر رسول بدل ملک
روح احمد شان برآورد دبر | نیایه نطق گرفت دهان سر
حاضر چه نور شان دسر | بردند رضوان بامر داور
تمام ملکان در پی اسرافیل | در چه بالا خطاب آمد جبرئیل
بشنید در دل بکردی نماز | بر گرفته حق شاه انبیا
عاشقان بکرد رش انبیا | صلوات شان دارد روح مصطفی
صف صف ملکان بکرد شان در سما | گشت در پی ارواح شاه انبیا

اصحاب یار زویر بدیده نمیش　　اسپردان وخاک رسول امین

خلایق غمگین همه مرکس بهوش　　همه مکی رسول درون مدام جوش

یا الله با حق معجزه کلام　　جه وسیله فضله بکیر دارام

صلوات سلام بروح پاکش　　لوارد رحمت بروضه خاکش

یا الله با حق رسول سرور　　به بخشی کنهای امتان بکیر

صلوات سلام هزاران سلام

بروح احمد علیه السلام

الهی هر انکس که این را نوشت

نویسی تو او را ز اهل بهشت

زرکته من بنده کنه کارم

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

هذا کتاب کفایت الاسلام

چه دمای ثنا و صلوه سلام   برانه او سر طایفه اسلام

رکن اسلامی اصل ایمانی   واجبین زانانی مسلمانی

رکن اسلامی پنج در بیل قرار   اول اینه بکی اقرار

واجبی اشهد ان دیدبل   بزبان هم او جو شرح جبل

ان لا اله بیج معبود حق   بیل الا الله هر ذات مطلق

واجب الوجود بی شریک بیل پاک   معنی بیر لفظ الله بدم پاک

و اشهد هم ان لفظین   بزبان ما جو بیدی قالین

ان محمد او بز کزیده   چه بنی آدم ابر وکشیده

رحمار

رحمار خرقه سور لطف نورانی   ظرایف جسم بسیاد و دیشانی

عرب قریشی هاشمی لقب   شرف فقیر جه کرد طایفه عرب

بی سایه چون خور میانه بالا   نامش محمد نسبش بالا

عبد الله عبد المطلب هاشم   عبد المناف بزانه لازم

اداش آمنه کنا شه وهب   خلاصه عرب زهری نسب

چه بکه ولد آنا او سرور   چه جل البنه کر با پیغمبر

به بیز وده هی لوا مدینه   جاکه رحمت ش جه ثقف سینه

رسول الله خدای کیهان   به پیغمبری سر سران

رکن دو ماین پنج فرض عالی   کرد شو وردی کری خدای

بیم سر فطره زکوه مالی   به مستحقی دی ز جه نه خالی

چارم رمضان ماه مکرم   روجی بی بشجم کعبهٔ معظم

بلمکاره نیت حج زیارت   قصد کرری به شرط توانا دکفت

بی لواوا آماروس کردمالت   هم بی نفقه اهل عیالت

اصل ایمانی بلمش بتحقیق   اول ایمانیم بکری تصدیق

بیرانی خدا ذاتش بحقق   بی عیب شریک بی مثال مطلق

تا بلمش گرد وصف کمالی   جه عیبلر جه نقصان خالی

واجب الوجود بحد بی مانند   بی بابه ادا بی جفت بی فرزند

بجوز یا کوما و اندازو   بلمش بیش هیرجا ازرو

ولیش به ولیش بین هیز جمالو   کنه ذات اوکس بیر انو

حاکمن جه محکوجی ازادن   خالق تنی تمام مخلوقات آدن

آخر

آخر عیر جه وبلش کس همه مانان   خدات بامش هیچکس نزانان

اندجه هیزار و بلمس به شمارت   اودو لوند به شرع دست

هفت پاشت صفت دارو به ذات   بدرجه قره ورکی مخلوقات

جه ذات پاکش جامه پان   نتی هنی مسو هر بیان

هیچ کام جه صفات مخلوق همتان   جه لب بذاهس جو نمونه نان

حیاتش علمش ارادت قدرت   سمعش بصرش کلام به صحت

هشتمن تکوین یاچنی یا الف   ار بیا دست بی بلیک معنی

واجه زندگی دانای خوارش   تا داری توانی دنیای اینه نش

دانه خلق کرده هم باقی مینی   هر ایدانس او دایره فی

هیچکس جه دنیا تا نشش وجم   او دو خته که دلش بسید عالم

جز دنیا نسی اما قیامت — پی مسلمانان تا بیانی روایت

اولیا چه وحدت مستی بی پایان — بیمی شهودن سر بث فنا مان

اصل حریر ایسته پادر — گر فریقتنش بن خدای اکبر

گر دو چه لطیف شریف نورانی — پاک چه نور طبع گرد نقاذی

شاد الخلق اوست ای شمانا — هر سکل و رنگ مناسب زانا

گر سنده مطیع گردد خدای — گر و سر به چه کفر غالی چه مبانی

چه زن شوی چه ماده نری — چه دلدار آمار چه پیوند نری

کس نمز اتو مردانان داور — عدوش ونه چه گر دو مخلوقات قیشر

چه آسمانان تنه چار یکیا — الا ملکی چار حرف تو جا

یا چه رکوع یا چه سجود ق — یا خوشنوی بحر غرق شهودن

هرچه

هرچه خداوندای داوردن — ملکیش او سر میری کردن

مگر دو کلیش قرار تقدیر — تصرف با مردانان تجی تطهیر

چه رتبه دان ای حکمشان بر — بیرشان دو دو دسته زیاتر

بعضی بهشت حریه داران — چه نا دگر دنیدا رضوان سرداران

بعضی دوزخ نورده جهان — یا خو نوز وصف مالک جهان جشان

هادار شخص جن کرام الکاتب — دو بر و حوت بنز اته داحب

نوشته [illegible] — نوسنده شر حب بی درد

نوسنده خیر حاکمش اوسر — نوسنده شر پا مرداور

فرشته سوال منکر و نکیر — هم عذاب قبر جاجب تقصیر

هوار شخص جن جوار صف ملک — شر تعفیر چه گرد جا اقه علک

اما چوار شخص اول جبرائیل / صاحب بر وحی امین جبرئیل

دوم اسرافیل موکل بر صور / منتظر منزل چو داده دستور

دو جا ره صور زد امد متوقف / بنفخ اول همه را گردین بکش

به نفخ دوم سر ماران دیار / غیر حمله عرش جبرا ز چوار

او را نیز همه را کی دهاتر / در دو نفخ صور سر ماران در بر

سیم میکائیل در رزق بسته بستن / هم امر زمین از قبض الستن

چارم عزرائیل موکل بجان / با جز خالق تمام الوف جان

اما چوار صحابت گو بیان / مقرب ملائکه هم گرد بیان

هم حمله عرش حق دنیا چوار / فردا هشت باشد مردادور

اصل بر این خدای گیانه / کتاب شریف لطف بیان

حد

رسالت

صد و چوار جلد به قول مشهور / گرد انزدیم گو ده از ان در بی قصور

ده ادم را شیث به پنجاه و سی / ده به ابراهیم سی و به ادریس

توریة زبور انجیل فرقان / یکیک بترتیب رسانه گرامیان

به موسی داود عیسی محمد / قرآن چه گردین بالاتر به محمد

چه اول نزول با دنیا و دنیان / ملش جمالو به سهو لسان

اگر جن انس ملائک کبیر / گرد مثلش نمود دفتر

اصل چوارم بکردن با در / صد و بیست و چهار هزار پیغمبر

حق برگزیدن بری هدایت / بی علت محض فضل بی غایت

بی رهنمای اهل سرزمین / تا رونق گرد و کار دنیا

اصل فروع دین با امر گران / گردش نه بی خلق تقریر و بیان

بی پروا چه تیر تا نه ملامت بی باک چه دشمن بی خوف دهشت

معجزاتش [illegible] مقابله چرخ چشمان بینا دان

شاهد دادا

پیغمبر مردی چه نبی آدم آزاد و شرابیه بخشش کریم کرم

به عقل و ادب علم حلم کیش بالاتر چه کرد هام عمران و یش

بنیاد نهاد شرع ادا موجش بنی پانچ رسول در نه بنیان

برانه چه اصل اصل ادا شریعت پی پیغمبران بین تفاوت

از کسی شنو به هم و تکذیب هر که ایمانش نمی لغیب

چه باد خاک و داداش سلیمان چه دمای مرده زنده هشیار کن

خاک کن بر وجسم پاکش خبر نمود و او ادراکش

چه حد شید این که او سر دارن هم حج هم نماز باد و ری

هرکس

هر که چه منصب غزل ملکیان پاره غزل امثال بعضی چه ولیان

هیچکس نه بر زبر شان نیاوان به قدر مرتبه اوشان

اما نام نبی جهان و شان بی همی شرف او بر همی شان

سرور عالم او سرور کونین باقی اولو العزم او سرو دفترین

چه غیر مرسل هر کدام مرسل جایزین نه بنوع و احد افضل

سیصد و سیزده یا یازده رسول بیست و سه نام مشهور مقبول

آدم شیث ادریس نوح هود نبی صالح ابراهیم لوط اسمعیل

اسحق یعقوب یوسف ایوب شعیب و عیسی نیز به وجوب

هارون خضر یوشع ابن نون الیاس الیسع ذوالکفل شمعون

اشمویل یونس داود لقمان دمای سلیمان نوح ذوالقرنین

هم یحیی و عذیر عیسی بن مریم　　ذو القرنین حضرت سید عالم

نوح ابراهیم موسی اولوالعزم　　عیسی و محمد بزانه بجزم

ابراهیم خلیل موسی کلیمین　　عیسی کلمهٔ رب علیمین

خلیل یانی دوست کلیم همرازن　　کلمه کلام حق کارسازن

یانی بی سبب سطه بدر　　هم اهرکی بی جه مادر

برانه حضرت محمد جبار　　جه کردین به جند دلیل و بیان

بوانیه هرگز شک نادرون　　جه غزا و دشمن لشته هونگردن

سیدار شو بتی جرئی جبرئیل　　داری براق یامر جلیل

جه نکه نوان بیت المقدس　　جاکه تا خدمت جناب اقدس

او فضله او شو جن او کبریان　　نمواو خبط دایره بیان

دناو

دناو اشفقی و اتی حجم کوتش　　عود کردین نه هین سر و یانش کوتش

امر کردین او سر کرد پیغمبران　　تمامی مستق هنش ایمان یادران

هر کسی امر کردان او قوم دین ان　　بی اطاعة او کردین بکشان

هم او خاتمن بی پیغمبران　　دینش ناسخ بی دین سر دران

عیسی که جه عهد مهدی و دار　　او یح دین او مکرد اظهار

هم او رحمتن بی کرد عالمین　　پیغمبری کرد ان جن انس

باقی رسولان غیر جه او سرور　　هر یوی جمعی کریان

هم خاصه او ان اول شفاعت　　بی کرد عالم و حت هم پیغمبر

کوثر وسیله فضیله و دیدار　　جی دنیا و در ترجه و دار القرار

اخلاقش عظیم هزاران هزار　　هم معجزاتش نماران شمار

ونیش زیاتره افتردیبان   امنش خاصتره کرد و دربیان

چه کرد بالاتر رفیق شفیق   خلیفه اول ابوبکر صدیق

چودما عمر فاروق اعظم   برگزیده حق خلیفه دوم

چودما عثمان صاحب وفا و دین   خلیفه سیم لقب ذوالنورین

چوارم امام علی ولی   وصفی نیه شمار فضلش جلی

پنجم حسنه ختم خلافت   ترکش کرد آخر چه حرف آفت

بواره خلافت لسی ال یادان   چودما شاهی امیری داوان

چودما جگرگوشه رسولی   حسین شهید فضلش معقولی

جه سه ییدا ابن عایشه حمرا   خدیجه کبرا فاطمه زهرا

مریم آسیه بنت مزاحم   خاصتره چه ژنان اولاد آدم

چودما

چودما باقی چاناه نه حضرت   بنارتش دان بشان بجنت

انجا راهل بدر احد چودمان   هم و ماتر اهل بیعة الرضوان

به قوعه ترتیبی اختلافی   هرکس چو بیندا چوکذافی

مو کردنش انجی برانی   بی باکی جن هیچ کام نمانی

چانه و بردن صاحبی ادان   گرگره کردنش لال کره زبان

امام اعظم پیشوا اول   مالک شافعی احمد بن حنبل

هرچوار امام دین بانی   رهنمای مردم بی مسلمانی

افتدا مان بهن هشان حقی   الیه بی انظام رابط دنقی

هیچ چه اصولدا اشرطن اشعری   یا ابی منصور تقلید بکری

هنی چه دمای سنت کتاب   هیچکس تقلیدش نازانی صواب

طریقه گر دین اولیا حق — حقیقه جز شرع موافق
کرامات ان هزاران هزار — حق ثابت است شرع مختار
هیچکسی چه اهل قبله کافر — مزانه کفرش ثابت ظاهر
هم لعنت او هیچکسی هر کس — ارچه کافر بوند ار نا جایز
تا تحقیق دو جزم لیقین تر انی — [illegible]
همچنین ابدال مروی قیامت — بگیرند باور جز علامت
هرچه فرمایند از رسول سرور — ثابت ان است هم دنیا آخر
ظهور مهدی هم عیسی خروج — دجال دابه یاجوج ماجوج
آفتاب چه از مغرب بر آید — جو در نابرد توبه فر شود
باقی ماجرا امروز گر مدا — بیابی ادکر دعالم السر مدا

کو کمر

گو کمر مبانی گرد پاره پاره — مر بزران او دار گرد بن لشاره
رسانی و رستی تا ثابت بگیر — هم عذاب قبر باشد باور
مگر ان مرده زنده قبر نه — نکیر و منکر مر سرش جمه
خدانت رسولت اما دینت — کیش کامن حیش ابیت
از رواح جواب درست آماده — در عنت قبرش موانی ده
مو مو و جسم هردم با گه دیش — نه بهشت انجوف اندیش
از خون تنا واندو شان جواب — مدامش وکرزا هنانی عذاب
سوال حق واری نالش مرتو — در الادی غایت قبرش تنگ مو
با گوش چپ ورا مو بر جسم — جا واتش موشو شون جهنم
بعذاب سخت بلا دیدانت — گرفتار بو تا روز قیامت

چو دنیا معاد یافت عود شد — خون و گوشت و پوست بیخته و رنگ شد

تمام خلایق ز رو خاک بر کشیر — ملوا و بدن بلالان بی محشر

چو دنیا نامه اعمال چون طیران — چه چو از طرف بکران طیران

هر کس سعیدی به قدر شرف — نامه خیر موش چه آن را بکف

هر کس شقی نه مانده و دشمن — نامه شر چه چپ با چه دیوان انشت

چو دنیا حساب بکر داره انکه — از خاص حق آنجا هر با نهان

یعنی چه نامه اعمال نو بیان — یا اعضاش ادو شهادت بدان

بعض کنا بس کس نمی انوش — خدا و بد العلم شامل مرانوش

چو دنیا سوال بکران یک یک — چه بنی آدم پری ملایک

مدار جزای خلص خاص کاران — هم جزای بدی کرد بدکاران

یعنی

یعنی عقوبت بکر بود لعدل — یعنی منخشو شرک بوده فضل

چو دنیا میزان با دراو دار — یک ترازون به قبول مختار

آیا گورلیش یه طوره با جا — یکتاش بلارو دنیاو با فیها

نای حسنات نور نه چون جوهر — او باش ظلمانی چه شو سیاه تر

سبک و یا بیش سنگینش به بالا — میل بکر و عکس ترازو دنیا

چو دنیا صراط بر ویش چه شو — باریک تیز تر چو تیغ مو

با هر و او در او سر جهنم — بو بیرا اش ازهر تمامی عالم

دبرده هر کس بود جنت نعت — جوان سلوکش به برزان شر لعب

یعنی در نه برق یعنی چون وارف — مو بیرا ادا جل مبا او بهشت

کوثر حوض آوا دحه شیر — جرعه شیر هم نوش وتنر چه عنبر

کسی هزار سال چه دوزخ بهشتو | یکقطره جو آب تشنه آتش کشتو
شفاعت حقی مقتدا بنک | پیغمبر ولی صالح ملایک
فردای قیامت بی گناه کاران | چه پنج وجه دا شفاعت کران
اول روز آماری باکه حساب | دوم آسانی سوال جواب
سیم خلاصی عذاب محشر | چارم بی دوزخ برایکان اوبر
پنجم بلندی مرتبهٔ بهشت | مرتبه بهشت میان بهشت
هر کس موافق کردار و ایمان | جرم مرتبه بالش بی بدان
بهشت و دوزخ حق اهل اشان | دایم مانوی کمی و نقصان
البته بهشت ها نه چرخ هفتم | چه زیر طبقهٔ زمین جهنم
اصل نشیمن ایمانی به قدر | بانی هرچه حق کردن مقدار

موا او وجود

موا او وجود بی کم و زیاد | خالق هر ادن کاسبی عباد
از اهل عالم امل کران اکبر | موی بمو کم بار زیاتر
نا راضی پتر راضین بخیر | ازفیق و هندن بی آنی سیر
یار هیمان خیر کار بد اشان | یا من دیم چه دیم موں بر اسان
طومار عمرم مدیو بیشدا | عمر چه شر جرگی نیش بیشدا
سامر تو نه زردن فضل بی علت | تا بخشش سر چشمهٔ رحمت
لشوری هرچه بتید اتول بی ان | از عمدار سهو از قصد انسان
به کلک قدرت بتقاعده عشق | بنولیسی مالش بصرفی سرمشق
تا من جود مانه تعلیم تو | چی هیر زه مشقی و دستم خلاص بو

من دیم بی بخشش لایق نیم هرچند
تو بخشم به عشق نیا هفت بند

تمت شد تمت شد

زور به خفه دیده

بسم الله الرحمن الرحيم

هذا كتاب مولودنامه

باقی و الدر … بی فرزند و بیچون دهنده داور
باقی بیم هدایت قدیم اکبر … [illegible] نور پاک پیغمبر
بنده مولانا یارب معبود … بو اوچون اشرف محمد محمود
یادگار نظم مولود نامه … کلامی لذیذ خوش خنامه
یارانه برانمری دوس حکایت … ثواب عظیم نه نهایتی
برانمری ای ماه ماه خبراتی … حق مشرف کردار رسول وارثان
هر کسی شوقیش وبیر مولودیو … آرزوش دیدار رب حق وجود

چه قدر چه حبیبی بیر چبولوم … حرف کرده نزار حیر الانام
موش لبنده ایار که سبحان … چه رودی و بنیاد هم چه روی دیوان
کیا تا رحمت رب العالمین … بیر خاص علم وروز مرزبانی
بی کافر دنیانی مومن حبیب … هر کس قدر روشن تا دار رحمت
رسول ذوالشن برماش بلفظ کریم … هرکس مکه مولودم تعظیم
شافعش مسون چه یوم المحشر … چه گنت ظلمتان راهی بوی پیغمبر
جنت من مو به ما داران جنت … مو شنو چه اولور نیز ره رحمت
صحبتش کردان فاروق اسلام … هر کس مولودش بیل بار کرم
ثواب تمام سخی عثمان فران … مبادش به چه شان الامکان
بی امتان نوا عثمان عادل … حسب مولودش هر کس بار رب بدل

منوبسانش جمله غزای رومی بر　　هم جه شهادت بیش میاو قدر

دات هر کس مولود کردن و عادت　　تا وقتی لشو ماوای آخرت

ایمان کامل جنتی شهادت　　من ضامن سرآنش و ماوای جنت

افضل الله نعم شیخ الصراری　　باش از زهدان جه اولیای

دات اکوی احد بیم میابرز　　مکرم مولد سینه سرمد

امام عادل عالی معتبر　　فخر الدین رازی بیان کوی بکبر

دات اوز مولود حضرت میمنو　　علی دی وردق نه عالم مزنیو

هر چند جوب بو صاحبی مولود　　گندم یا مریخ عدس تا نخود

زر و اشرفی طلا یا نقره　　یا وردم مجلس کم بو یا خوره

هر جی

هر جی که مولود لیکوش بیدا　　نوراتش عینی جمالو بیدا

از جو جه مولود بمانو جه مال　　رو برد زیاد شرطو بو جلال

باقی اوایا بو جه بو قیشتر　　ثواب مولود دارش بیر ... دلیلی و روایت

باقی اما مان کردن دو ایت واقی . ونرتاد

شخص جه ایام هارون الرشید　　فاسق تمام پاک خبیث و پلید

گاه خمار باز گاه شر کباب　　گاه فسق و فجور کاسار زباب

هیچ نیش تقصیر جه افعل بد　　اما جه احکام دین یا بد رد

وقتی پای مولود ما مانیه　　شوش نه تن جامه عنبری

حب مولودش او نه ندل بی　　شو جه روشن ... خجیل بی

هر جی جه دنیایش بیا موجود　　جه ... خاص و عام بکر دایش موود

حرف ایکردی شهای سید سرور   چه نقد طعام چه عود عنبر

آخر چه نقد پاشای ملک بداشت   چه مده قلیل اوکس کردی وفات

چونکه فاسق بی نه عالم ظاهر   بی تکفین او کس بیش حاضر

دیشان صدای چه فوق سدره   میو موا بو یا اهل بصره

حاضر بی بی ذهن اولیای کامل   چه اعزاز او هیچ مسافر غافل

تمام مسلمین حاضر بیان چه سحر   بسد بو کافور مشک عنبر

تجهیز تکفین او شخصه کردن   با عزاز بردن و خاکی سپردن

شخصی ریش نکاه امیر فاسق   پوشیان و بری حله استبرق

چیو جمر بان نه روضه بهشت   بسیر وصفاش بکردی ملکان

پرسان ای جوان فاسق نه نشیم   به چون یاو داب افضل الله عظیم

دانش

دانش چه بمن مولود محمود   هم عطا کردی دراب حب الوجود

هم بعض عالم بردن حکایت   با صحیح با لوان لجبنه روایت

پادشاهی بنی ضحاک صفات   سفاکی با باکی بزدی سر باط

فکر دعادتش ایند فی نه ایام   حب مولودش بدل بی تمام

هر سال مولود سید الانام   صرف کردا اموال چه نقد طعام

عموزاده ویش چه بود بغض کین   بی قتلش دایم کردی کمین

شو ویش کردی شاه نشین بخلوت   تیاوی صلاح بی کشف فرحت

دست بردو تیغ تیز کین نه تقیب   حمله بو بردش زحسب ملک

وانش ای بلبد طایفه نشناس   که حد دست من ملک وشن خلاص

بشاه دولتش مولود سالار سرور   شفیع زمرهٔ عاصی روز محشر

ناگاه چو در نگر آمدی به هوا   گفت به فرق بسر ابن عم شاه

برسان نید یک صدا او صباح   گیان اگر دلت تسلیم قابض الارواح

~~گفت در زیر پای او چون~~   ~~در نهاد ملک پیش بنهند کان~~

ناتقی چو غیب از نبی احمد   والیش به چه بمیر مولود

لدر نیاد کر از سال تو مولود   نیاد میوت اجر چه یوم الموعود

توبه کرد او شاه چو ظلم جوره   چو فعل نا شرع بی خطر ز طوره

بر سال نیت مال دلش بکرد مولود   بی اجر ثواب میعاد موعود

علمای دین صاحب علم عقل   بی نور معجزه مولود کردن نقل

خلیفه

خلیفه چه شام صاحب احسان بی   عبد الملک نام ابن مروان بی

شیخی چه ایام جوانی بالکدین   اسپش طیار کردش دوات زین

بر گردش بهجت گموجه بار زار   از آیات ندوه بی اختیار

بی قضای تقدیر معجزه مولود   باد آنه طفلی چون دانه زمرد

گفت نه زیر پای او چون   در سالک و علمای پیش نمند کان

فرزند عزیز خلیفه شام بی   نور سینه چون تو نام بی

ای خبر شفقت خلیفه بخت   لخته دلش در زیر ازل بچه تخت

فرمانش بخشند کس علام قدیم   او کس به تعجیل بادران کریم

یک قدیم بیان لا امکان   دیم هیبت دیم مستانه

علانا وردم کرش او جوان   کیش شان دو جور باد باد دیوان

چوان نذر دل آیدش گر دحال با یکتای چون بنای بلند بال
از نجاتم بود بر شون ای حال بکنم آن مولود محمد هر سال
چه نقد و چه جنس هر چه بود تمام صرف گردم برای شه خیر الانام
در بغداد باعجاز مولود رسول چه در کی آن نجا نذر شد قبول
چون شد یاد او بیاد دوران سلطان خلیفه چون گل خرمی خندان
بود اتش بهیه دل از ری ایشم زاچه رات نو سحر ساری
عرض کرد با امیر مومنان امام چه ملک و چه سپهبد هیچ بخش جام
با مولودم آورد کمال نذر هم کرد هر سال اجر لا ذو الجلال
از قبول کرد واجب الوجود صرف کرد برای آنکه هر چی بود موجود
شاه و اباجی داد منزل ترم نجت باعجاز مصطفی مرسل

هزار اشرفی

هزار اشرفی طلای خویش بنمود نحت لو جران بی وعده مولود و نبینا
صلوا علیه و سلموا تسلیما حتی تنالوا جنة
معجزه مولود خند روایتش چه قند شیرین تر از حکایتش
شخصی جهود نصره در دمن دکابل حب مولودش اولند بی بدل
وحشی که با ناغره های مولود نذار که کر بسیار هر چی بی موجود
حوراک و طعام چه هر باد قند یادر در بزرگ خلق مولود خوش مویند
هر سال بسیار سور بکرده عادت سال ایی سال رغبت مکرر باد
مردیکی از همسایه ای چه ام ساکن متهم و مرد در حیله بی مالش
زن عیش بی بهره مدارد عاقل رعنا و نازنین محبوب کامل
زن داشت به شوهرای مردان اسلام تمر عاقلش با خوش الفام

هر سال بانه ولش یکو حراب — مستالو به حلق طعام کباب

شوهر وات برن و ستور نش — حرف عمر و مال حرو رشانش

بکران مولود برا که رسول — تاجه لار خدا بیان بو قبول

محمد یار دار سردر دکارن — جه هر جا دنیا او مادرارن

زن وات که با خاص و منش نیش — عجب سردار شیر بنشانش

زن مو بار از شیش نکواب — زن ولش یکم شخص آماجوده افتاده

سرما بانه غب جملها بر جه اوه — مدر و چون شمع تجلای کور نور

جه بان بیمو رش لور مرد جوانشیم — او لور بو شغا [illegible] عرش نهم

خند کس کم جست جملی بر جه نور — زن هر جست ان کی ستور

وا ش پیغمبر آخر الزمانش — بی عیب مقبول شان [illegible] مکانش

سالار

سالار سرور سرور جهانش — شفیع روز حشر کردعا جانش

دامان حرشش هر کس گیرد [illegible] — او خلاص مبود گشت خاص

زن وات یکحرفی مبر سوش جه — داخوم جوابم بدر ردونه

یار لو وات حضرت خلقش عظیمی — بی تکبر لطفش عمیمی

هر جی مبر سی بدروت جواب — مبت قسما بور ران خیر و ثواب

زن ونت با گول صاحب شفاعت — فدای خاکپای تمام امت

رسول نه جواب لیک نش وات — الا احم بنه جشش مدعات

زن وات مشرق مبان دوس — لیکت [illegible] لفظ شرین

حضرت فرماداش زن انام القین — تو اقصد قف صاف شیر دین

رسول کلمه شاوت داش آرزن — زن و صدق صاف آورد ایمان

زان موسای هر دو بیش اوز جواب   وحتی سیدار ایلیب به تعجیل نباب

بازجه نوحی ایمان آوردن   دلشان جان فدا ایدیب حق کردن

جه نقد و جنس هر جه بیر تمام   کزرش ان مولودیت خیر الانام

شاد ایلیب به اسلام جمیع مومنان   جان و دلشان بازداجه عنعه جان

صلوا علیه وسلموا تسلیما حتی تنالوا جنة

درجه موجودات داماد المنزل   خلقیاش ارواح مصطفی مرسل وفعا

در تجلاش جیبش کرد حیا   السم شریف نقش محمد بنا

نه صد هزار سال بالکه زیاتر   توحید ایش مکرر روح معتبر

دوازده حجاب جوبی خلقنا   هر یوبه آسی کردش مسما

جو حجابان دار روح معتبر   ده [illegible] هزار سال تسبیح کرد دیگر

حو نور

چو نور خلقنا باد اسرار اعظم   عرش هم کرسی هم لوح او قلم

یکصد و بیست و چهار هزار قطره نور   جدا کرد جه نور باد غفور

به قدرت دلش کردش مسما   هر قطره با اسم بو جه انبیاء

امرش کرد ایشان به قدرت خدا   تسبیحات کر ایشان تا روز خلقت

بازبه صنع دیش جهان آفرین   خلقیاش تمام آسمان و زمین

ملایک جو از خلقت کرد تکبیر   هر نوا مر دوش بیش کرامعقر

بهشت [illegible] روح [illegible] بقدرت   بهشت [illegible] دوزخ

آفتاب و مهتاب خلقنا جه نور   هر یوبه امری مشغول مستور

وحتی که خالق کردش مقدر   خلقنا قالب آدم ابو البشر

یباشس جبرئیل شد در روی زمین | جبن چند ملک نوراد جمین

باور به تعجیل قدرت خاک پاک | چوبی بو بنه صنع تیان پاک

در سماع جبرئیل آبار روی زمین | زمین لابه کرد دیدبده نمین

خاکش بند آتش کرد ابرار | جبرئیل عرض کرد بدرگاه جبار

حق به ایلش کیت بر خاک | بوکج خاک بند او دشمن افلاک

غرض اسرافیل کیت در زمین | بوهم خاک بند اعراج ادر کلین

تا قابض الارواح کیات جلط | بی امر اول سمعی خود قرت

هر ببند لیس الا ارزمین برای | بخلاف کرده امر باری

دست کیت در زمین تمام سر زمین | جل ازش خاک بری بار مدد ملکی

بر دش بروضه رضوان بهشت | به او نسیم کرد شان بهشت

دن

بردن و ماین طایف یمین | کردن و خمیر به امر دوالمنن

ببلد قدرت پادشاه بیچون | ساخته بی تمام جون در مکنون

جسد صاف بر نور چون دانه گوهر | کیلمیانش جبرئیل امر داور

چه عرش و کرسی هم لوح و قلم | بکرد اسمانان تا چرخ هفتم

ذات به آدمن خدا مصطفی | چه امرا اول نیش با وان صفا

چونی امرش کرد بهبار بی نظیر | بروح شی قالب جانی اینجا بکبر

در دم و تعجیل جسم نورانی | سجده بر دید آن جسمی

نور محمد به امر داور | بشنید روش پاکی آدم اعنبر

ملایک صف صف بنده عقب | سجده نور بر دن بیک باد

آدم بدا کر دیاجی معبود | بی حق بکران ات سر سجود

بد البیس اما نمدن هو شت | نور محمد نریان بدوشت

استدعا کردی آدم شان اعظم | نور احمد بو ینن و جم
او نور نه حیلن بیله قدرت | درلادی شمس ایله ایکی انکشت شهادت
آدم ذات پاکی موحد بذات | نور محمد ورکه ترنجات
هر چهار انکشت شوق بکجاهم | خنصر و بنصر وسطی و ابهام
ذات یکی بوبکر یکی عمرن | یکی عثمان یکی حیدرن
چونکه هر چهار یار زر لیش | چه الله خدا اوندن طا عجبت مقبولش
آدم ذات پاکی براددی کرد | بی شبیه و مثال پاک تنهار فرد
بو نور حبیب خدا دیتکر دحیا | آچیمش محمد لقب مصطفی
بیخشمانه بیله من اعجاز مولود | حضرت رسول شند مسعود

تا یادا

تا یادا انوخت زمانه آخر | آنانه وعده رسول بی طاهر
به عقد صحیح راوی ملت درکیش | بدین مذهب ابنا ایشان بیش
چه صلب آبا صحیح النسب | طایفه عدنان قریشی عرب
نور او نطفه پاک مطاهر | بجبر نقل بیدار رحام طاهر
غرض انته دادت بام الله | او نور چه آدم یادا عبد الله
عبد الله مطلوع مقبول عام بی | قریشی لقب بر هوش خام بی
پاشه عبد الله عبد المطلب | او دو طایفه عرب بی غالب
روی فرمرده دانای شی نظیر | عبد الله دا النس گردن شان بدیر
هم بعضی فرزنش حاضر بیکجاه | بزرگم حقی ایری عبد الله
چه شار حجاز تا قوم عرب | گردش ان لسند کناچه وب

صاحب منصب بُد عناد و ناز بین ‌ ‌ ‌ ‌ به شرم و حیا به حلم در عملی

حق پی ولادت حضرت سرشته ‌ ‌ ‌ ‌ بستر پاپاش چون حور بهشتی رشته

عبد المطلب کرد خواستگاری ‌ ‌ ‌ ‌ به شرط ادب کردش دیاری

چو واقف زر طلا مهرین ‌ ‌ ‌ ‌ صد اشتر تمام کردن معاین

دارش آن و مهره آمنه وهب ‌ ‌ ‌ ‌ بردن به دستور طایفه عرب

بقانون دین عقدش را بکرد ‌ ‌ ‌ ‌ به اعزاز تعظیم عروسش آورد

به فضل توفیق یاد شد اعظم ‌ ‌ ‌ ‌ بعیش نشاط و وصال بهم

با مرتقه پرورده داور ‌ ‌ ‌ ‌ نور حضرت نبی بطن مادر

تو ایام حمل معجزه با هر ‌ ‌ ‌ ‌ روبرو بخلق گشت نمایان ظاهر

شش ماه

شش ماه که در هفت درجه ماه ‌ ‌ ‌ ‌ مرگ آباء همان مصطفی اکرم

بی دیدار دو دینار رحلت کرد ‌ ‌ ‌ ‌ تشریف و ماوا جنت سرا برد

خود با هر ماه یک چه انبیاء ‌ ‌ ‌ ‌ با مادرش آمده ندا

مدت حمل تو دولت جان ‌ ‌ ‌ ‌ اطفال کنند دس کفاران

خاتم الرسل کل آفاق ‌ ‌ ‌ ‌ ملایک بدین پا دیده شوق مشتاق

نه ماه که در بر تو تکلم زیاد ‌ ‌ ‌ ‌ پی مخلوقات بالا و دیدارش شاد

روایت کرد راویان دین ‌ ‌ ‌ ‌ علمای عامل فخر زمین

چو دم حضرت آثار حق شریف ‌ ‌ ‌ ‌ کرنیز اکنیز شیطان لعین

تن گوی قوس بگردش همه وار ‌ ‌ ‌ ‌ جسم بگرد در عشق خیر مردار

وات عمرم کم بشادیم بطال   خاکم بی‌درد سر و پر برابرم بی‌بال

مصطفی سالار هر دو جهان   بطال کننده دین شیطان

آمار و زمینی نور دنیا و دین   حبیب خالق جهان آفرین

چو دم که رسید آمار و ز دنیا   هفت در بدوزخ و طاق زنیا

هشت در بهشت گشود تمام   بوی عطر عنبر یاوا کل عام

آمنه و اوش من چه بینه دیدم   چو وحشت زد بیا تشنه هم

چه عوم خویش کس نظام   لب خشک تشنه بی‌تاب تمام

الماس و صبح حمل باد ایم   شربتی شیرین ستی نه دهانم

با نه روشن بی و نه شمع نور   ملایک و حجت آمان حضور

بر حید کرد آمان کرد و ش   مدح محمد موندن بکوش

دیم

دیدم ته برده غیب حور ذلیل پر   حوار زن آماجه اللام نشت وهیر

جمال بر چه نور صفا حبیب عقل و فهام   بوی عطر و عنبر ارزان بجه الام

بر سام جبه شان یخی نام و نشان   هر بود نام و رشتی علم کرد عیان

یکی حوا بی‌نام جفت آدم   یکی والده عیسی بن مریم

یکی ساره خلیل ابراهیم خلیل   یکی آسیه بنی اسرائیل

حوا دست راست مریم نشست نور   ساره دست چپ آسیه نشست بسر

مریم بنور چون گوهر جواهر   مو شب نمایان چشم بی ظاهر

دلسوزیم کردن چه داده جاحتر   آوردن شربیم چند بشهد شکر

ثبت دادن بیم چه مدح فرزند   افضل تعظیم بیت دادن خداوند

محمد خاتم پیغمبران   زمرا کشت بیهتر زن

ناگاه دیدم طیر روحش ... آمد پی عظیم ... سر

... بالش بالانه ... دیدم در راه بیداری ادیر کنیدم

قدم بنهاد در دنیا برحمت

جهان شد اندرخ اور نکحت

نور اصفی اکرم الورا

مرحبا به ...

... هزاران درود ...

... علیه ...

هر که تو اندر دل ... طمع دارم

زمین ... بنده ...

[redacted]

هر که تو اندر دل طمع دارم

زمین ... بنده ...

هزاران درود

زما بر محمد

هزاران سلام

علیه سلام

هذا کتاب معراج نامه حضرت

بسم الله الرحمن الرحیم

عازم اولدی بعزم چرخ اخضری / با بونه فرقت تاج اخضری

نه شوق معراج دایره گردون / روح الامین نه پاک ستاره چون

تا که روز دولت حضرت افلاک / گردون شرف نا کحب تاج اطلاک

فرشتگان نه عرش صف بکشان تمام / ملکی نثار در قدرت باکرام

در ان منتظر بدیدار قدن / جان نثار شکف انتظار تون

جان نقد اتراب جمال عرش / آسمان زند مقصد فرش

فرمان ده نکاه عرش زینت / فرق فرشتگان غبار ذلت

بیان

بیان نبیه نه سر انور به سجده اسلام / سر بیان نزاه الصه احترام

تا هفت آسمان دور اسر سرمست / مرقصان چرخ شاد دست بیابان

مرحبا گویان با بیان در پیش / سرها از نه پایان کی دوش

رسول چون از ثری دید خبرا / کلاب کجیدر عرق پاک ریزا

شراره فروغ پیشانی پاکش / عطر عنبر پاک دیده نمکش

بخش نیه نه ماوا عطر سر دا / نه قصر قصور بهشت سرا

گویا به تحمید ذات سبحانی / مقبول نه دیدگر پاک سر دانی

وضو کرد تخته بید زدی مصلی / رو کرد نه پایه چرخ معلی

به شکر و تهلیل خیزاد خودش / تکبیره نه در دیش با خلاص

اخیر ازنی روی کرد به جبرئیل / دیا یکطرف مدر ان میکائیل

براقی چه نور چه سر تا با عرق — دونده چو ابر شاردینه برق
رخ ربوبیه رخ آدم — مصور شکل انسان مجسم
بادینه تنزکشت بهن برم — بیشانی چون ابر روینده کرم
ترکیب چون چهره نیزه قلم کوش — بنت کفل بهمن حامه [illegible]
زین واله یاقوت برجد نگار — لجام لاجورد رکاب طلاکار
بر صاحب تجمل حشمت مرشن — ای بنت دارد دور لجامش
چه کوهر بوردی متقاش کامن — عجب حسن سول یاد ایش کرامن
جبرئیل ترت سول براقی چه سیر — بی تن حاصل بی چه درکار داور
چه صحرای بهشت [illegible] — چه جنت بهشت کردش اسلام
بی سواری [illegible] رسول [illegible] — امان نه جنت بام الده

اخر

آخیر کر آخیر رو نه اکه کر — روی اخلاص تبت برج اوج آسماکر
انتظار ایتون اهل روحانی — فرقه [illegible] اهل سبحانی
آخیر الجی مصطفی مرسل — مشغول بی به اسم اعظم اول
با تیا به ثبت براق بو سوار — به عزم معراج دربارکاه کردکار
براق [illegible] چشن بکرد قبول — نسر سجا نه حکم فرمان رسول
جبرئیل داورای براق رسول اللهن — بر کمر بنده جق درکاه اللهن
دادش جبرئیل استدعا دارد — جدا [illegible] رسول امین بار ارد
نه صحرای بهشت صد هزار براق — داع دارلی [illegible] رسول آفاق
ار جسم اشو بکرد اقرار — فرداء محشر [illegible] سوار
تا بروز محشر [illegible] — رخش [illegible]

فرمان پذیر دارم بحکم احکام
نه پی سواری رسول مورام

پیمان بکرد جنبش بسید سرور
چه وادی پر بر اول انگشت مخبر

بار بارگشتی زیرانش بود
رخش خوش خرام زیر رانش بود

آنا با عز از سر پا در رانش
بود نه دراز پیش سر پا و پایش

گمرت رسول عازم در راه
بردی اخلاص بپا بپایه درگاه

با بیانه تو براق چون فرس
راهی بی لعزوم بیت المقدس

آنانه پرواز جبرائیل
پیش روی نه راه بوسه ولیل

تا حضرت نبی بکمال نفس
نزول کرد تا بیت المقدس

نه پرده ارواح انبیاء مرسل
ظاهر شد یکی که نهان اول

ابراهیم نوح یعقوب خضر و فیل
داود جرجیس موسی اسماعیل

ایوب

ایوب یونس ذکریا و شعیب
تمام پیغمبران بیگمان و غیب

پی قدر تعظیم ختم الانبیا
صف بگاه راز زنده اصفیا

آنان یکایک سجده راز اسلام
گفتش نبی بار او صد احترام

لیک بود مشتاق که معراج
زتبه خاتمیت با کلید ارواح

تکبیر بکرد و حضور تمام پیغمبر
پی سجده سجود دیگر داد دگر

آخر بکرد جانان با جبرئیل
جبرا جانبیا ز مرده تهلیل

فرشتگان گشتند صدای جان افزا
گفت به چرخ چرخ و لیلی سمی

زتبه برد به اوج پایه افلاکی
زدواج کرد به بسط اقلیم خاکی

با تقیید کرد جبرئیل مصطفی مرسل
که ز علامه کرد بده افضل

الله که صد جلالت کرد سؤال
جواب گفت نبوت پرسی خوال

تا چرخ اول کوتا زبان به — بی دانهٔ کفار کوتا زبان

تا چندی کردش آهنگ افلاک — گوش فرا به آواز قدسیان پاک

خیز اجه سوزت آواز عظیم — که ای زبدهٔ پاک رسول کریم

زان غلت کردن چون برانی — دور کوته درگاه پاینده خدا

هیچ ندانش جواب اکش گرت نور — نزدیک به اوج افلاک اخضر

تا گاه چه سوختی از خبرا — سام رنگ نزدش قدسیان زبرا

بیچاره سید منده تعجیل — زآن غلط کردن بیدار دلیل

جواب بیشش نداند دیدارا — با حضرت نزد درگاه دینارا

دوف غو تلف آسان دشوار — یکی میکائیل یکی با غراز

یکی بر شیر یکی بر شراب — گر نزد کهف رسم اجابه

دارا

دار از رسول تا نو شود کام — تا کام روا بود کام هو انام

حضرت دوست کیتا بی سالهٔ نیز — چه بود دل کش آوازهٔ تکبیر

نوبت پی شربت چون شهد شکر — او سار وا آورد بی چرخ اخضر

جبرئیل تا دوا بنش یا رسول الله — نبت ها چون معنی اسرار الله

آوازهٔ اول از بود جواب — با به امت بنش می جواب

گردو مستی تمیش فرقهٔ یهودی — ملکرش آدوب با یهودی

آوازهٔ دوم از بکرات رد — نه فی اقمان تومی دبد

گرد قبول مکروکش نصرانی — ردمی نره‌ای پاک بردانی

سیم زد غزر بشر شراب — میکائیل بیت دانه صد آب

از جام خمرت بکشد نه سر — با به دین تو زنیز می بر

تمام کردامت منی باده خوار / منی سن منی عاصی گنه کار

از شربت لب بلکن تمام / زینت کر دور دلق ارکان الاسلام

رسول حالت جبرئیل کو ایلا بشیر / بتو شو تمام تا بتو دلگیر

تمام امتیم تا بتو آزاد / لب تیمان بتون بشن درشاد

جبرئیل وار رسول قضا ربانی / بیشینه به اقدیر بکلم یزدانی

فرقه امتان گنه کار راه / به قدر عصیان گنه کار راه

داخل ان نار سفر ره جحیم / تا به جنت روضه بیدا بان مقیم

جواب ده کردن آهنگ دادار / بعزم معراج رهگذار کردگار

قدم به قدم کرده [illegible] کی / درشان بلند اختر افلاک

تا بتاج داد بار افلاک اول / به قاب سپهر عرب اکمل

بانک

بانگ کند جبرئیل بدر بالان ام / آتا کفار بغر خوش خرام

قاب کن دگر کار جز درزن / فرمانم با مرداران چوبرن

دانش تو کیمی جشن بدر عادات / دینه آشنا بر موجدات

زات جبرئیلم همراهم پیغمبر / سید اللالار انبیا سرور

خاتم المرسل محمود مختار دار / مصطفی مرسل احمد مختار

بامر الله آتان بدرگاه / تا سر بکشوده سایه چرگاه

ملک جون ارزنام محمد / ان در نزول نیلگون گنبد

آتا نه آهنگ رقص باری / قفل قاب کردی دل نواری

دانش بار رسول سید الکونین / منت بار زمان بالمرسل ذوالعین

کی دگر دو قابی بکف تنجان ارش / به صد اخلاص جان کرده فداش

داخل ایدی بزر اقلیم افلاکی — صف صف ایدی تعظیم فرشتگانی
اختران آیاقی بولان اول شب‌فراز — قامت بکجانم به سجده هزار
دلیش کلکی جمین بنز کبی نقش — به ترکیب بزرکی نام اسمعیل
سقف دهر ازتی جه فرقه ملک — مشغول ایدی جه ذکر تسبیحه بی تنک
فرمان بردار ایدی فرمان او — مطیعی تمام به پیمان او
تغیر جلته تسبیح ایدی سبحانی — بکار برن جه بکار روحانی
دست همو ز دار رسول کریم — بتون امیدم باد عظیم
عطا کر ثواب ایت تسبیح ذکر — نه بی امتان تا مسجود شکر
باور ایدی نه جای فاقع بانکشت — با آمرزی تمام کل ازیباورشت
نازل ایدی جه سر وحی سبحانی — هنو بو توید لطف یزدانی

کردمان

کردمان عطات دعات ایدی قبول — ثواب تسبیح فرشته فضول
بی امتان تا بیان آزاد — منول محشر خاطر کران شاد
سر بالا به شکر به باره درکاه — نشان ایدی سجود جهره عذرخواه
باز دلت به شخص نشان ایدی بر نور — جه دور زمان صف دار فرشتان دور
درخشان زرین سر تاج سروری — جمال دینیه قرص شمس خاوری
مست به جرعه باده الهی — زبان به تسبیح دانای یکتالی
بر پا جبرئیل به پیش تا مش — جه کرد بهتر ان قدر کرامش
داتش یار رسول ندار خبر — به احداد تون آدم ز سعیر
رسول جون ازدی به سجده سلام — نشی به بابه حد صد خرام
دست باش کو هزاری خشوع — بدیده نمناکی رزان بر خضوع

بصد دل کو اخت فرزند آدم | بود ز ابر در رسول اکرم

چه صد زره بمهر دل نوازش کرد | بلندش تر ز نیه سر افرازش کرد

مرحبا فرزند صاحب کرامت | زبینده معراج صاحب امانت

که عنوز تو شغله کاینات | پایه چه حرد تو رتبه موجودات

رتبه انبیا چه پایه رفیع | بجای عاصیان شفاعت خوای شفیع

چو بی رخصت کرت [illegible] | جنش بی راه [illegible] شتاب مسیح

هزاران بجون واماندی سبحانی | صعود کرد به اوج افلاک باقی

تا به دست [illegible] سپهر | تا باید لطف ایمان ماه جهد

سر نکانه پا گرد افلاکی | به صد قوت یقین جلال پاکی

تا باز دارد [illegible] فضل بند | جبرئیل گشت آوازه بلند

دانش هر زبان ای دیگر | فرمان حضوران بانشوت جیجه باد

در پای دات کسی جیش نام تو | مطلب جیش جیش کام تو

دانش ای دریا روح الامین | عازم به پایه عرش برین

هم راه رسولی خاتم الرسل | زبده افضلان سرور فضل

خاصه دودمان اهل عبد الله | خلاصه خالص هم رسول الله

حرف آخر شود زبان بشوق شادی | خضرا به آهنگ قفل کن دی

قفل خانه گرت مفتاح شوق | تخ دگر در سروش [illegible] معشوق

گفت نه یک بار جبرئیل آوازت و سینه | خاموش به چه شوق جون روان سینه

به آخر زبان آورد و گفتار | با غرازه قدر [illegible] مختار

تا چند نیاش عذرخواهی کرد | جو به [illegible] حضرت راهی کرد

داخل به ملک رفته روحانی | منور ربها سرود بزم نورانی

دلنی یکلن جه جمع قرنشان جهان	بزرگی اقامت موصوف با عطاف

مطیع باشرش دولت هزارتن	جه حله بهشت زینت دالان بدن

بزکر دل تسبیح دا انزودن دوش	دستبتن نه افلاک اندرقه جوش

رسول دا یا حق عطا کی ثواب	اجره انسبحا وکر حساب

کرم کمر بیر اقبان تمام	نا پتیان نه هو کن تسخیر سرام

وحی جان قرا نازل ی جه سیر	نابیر جو تشنود لسانه در

دنت بو معلوم بر کیز نیز تاک	زنبیده سر بر سبندکان افلاک

عطا کیر ثواب تهلیل تسبیح	ذکر انسبحان فرشته صحیح

نا اقحابت بنا بهره منده	رتبه فلک فروز آفاق بو بلند

جه گنگ امت بزبر تنش باتان	فقر خت لبه سر بانیدن

سبد

ستبد سجده بردنه درکاه الله	اودنلش دی عروج را بی دره

دلنیش حضرت انتس نه بالای سر بر	بو رخسار درخشان جون بدر منیر

شعشعه پرتو نور جمالش	فروغ انوار حسن کمالش

مزین گردان دایره افلاک	خورشه جلی جه باش قدسیان پاک

دانتش جبرئیل امین اکداهن	نی من لواحه نه جنیش تامی

وداتش یا رسول عیسی بن مریم	دارنده انجیل شنوار آدم

رسول سلام کمر دنیا به سبح	علیک واجواب بلفظ فصیح

حدث روح الامین یه کام جهانش	ملایک نی جشن دا اسن

دانش رسولن بندرکی الله	سلطان بایه قرب اوادنی

محمد حب دانا رالابرار ان	نامشتر لقب فرشته مثال

دارنده فرقان آیات باهر | صاحب معجزات اعجاز ظاهر
عیسی جان ازنی نام محمد | آخیرا آمانه پایه مسند
دستش اکر نشت نه کو بشانی | به قدر اعزازنه عهد بانی
واتش هم جا جام عطای تو | دیدم روشن کرد نور القای تو
تا چنبر سلطف مرباب اکبرد | بکشار لغز هم زبانش کرد
جو که زحفت دید کرد دو بالا | [illegible] پای حرج کشتمی بالا
صعود کرد به اوج فواره سیم | [illegible] کرد سما نه نور مقدم
تا قاپی سیم سپهر سمائی | [illegible] پایه [illegible] سمائی
دستور بنش [illegible] دیده اسما | [illegible] فرشتان کرد شان [illegible]
صد صفا از صدر پایه احترام | مرحبا [illegible] اطلام

منور

منور چه نور رخسار فلک | مزین چه شوق انوار ملک
رسول النظر کرد سپهر ارکس | کشت مشغول ذکر اسمای مقدس
صف بکان اند در ملکش فرشته | رخشنده نوران چو نور سرشته
بامرش مطیع فرشتکان تمام | مشغول به تسبیح [illegible] انام
دل بش جهرتن مشغول اند ذکر و تهلیل | [illegible] نور صدر پایه جلیل
نور شعشعه رخسار ان | چه شوق شعله دیدار ان
رونق دار پایه افلاک | رخشنده نور بخش سما و پاک
سر [illegible] ان شاه ان | هم [illegible] حشمت [illegible]
[illegible] چون [illegible] | ملکان [illegible] سلیمان
[illegible] با اعزاز قدر | درخشان [illegible] چون بغایر

دانش فرزند عبدالله مناف — زبدهٔ دودمان اصل الطف صاف

حبیب درگاه داناء بهترین — دارندهٔ فرقان آیات مبین

ملقب بنام احمد مختار — مکرم به قدر داننده اسرار

هر یک بجای خبران بی تعلیم — مرحبا گویان بی قدر و تکریم

چه چند راه کردن شب فال لواری — به لطف جاه [illegible] افزاری

چو که رخصت خواست اگر دو عنان — راهی به عزم جانب آسمان

چه یکطرف در فرشته عظیم — سنجیت سهمگین بنام ابراهیم

چهار روی دارد هفتاد هزار سر — هر یک سر زبانها مصور

چه در دهان هفتاد هزار زبان — گرد تسبیح او [illegible]

هر یک به تسبیح گوید ازان — به [illegible]

قوی

قوی و سر بکوهان تمام تن خسته — بغل زنجیر سر تا پا بسته

بضرب عمود دندانش عذاب — فریاد و فغان [illegible] برات

[illegible] اندام رسول — خاطر کرد [illegible] ملول

و آتش یار رسول به کام [illegible] — به [illegible] طلش

و آتش یار رسول به جا [illegible] — فرقه [illegible] اوی فرانش

چه روی دنیا داد دعوای خدای — [illegible] چه روی سیاهی

[illegible] ذات الله — [illegible] مبان مردود درگاه

تا بروز محشر [illegible] — [illegible] زبان

پناه کرد رسول چه [illegible] — چه عذاب سخت [illegible]

رخصت طلب کرد چه [illegible] — رو بگانه اوج جانب افلاک

چون [illegible] قرب قاب به جا [illegible] — صدای کیش [illegible] روح الامین

باذن دربانان داخل اولدی بهام | خبر ایلدی جمع کارخانه عدام
دلش یکفرشته ایکی آنی رانی | چار صد کس فرقهٔ روحانی
صف اولان نه دورش پایه ادب | مطیع امرش روز و شب
کشت مشغول ذکر تسبیح یزدان | ثبت خصم چون نرکس سجده سبحان
میکائیل به جهد چون زمره ملک | بیحیا باعجاز کنگره فلک
مالکی دوزخ شخص مهیب | به هیبت آن به صورت عجب
جسد ترش تلخ کرده رفتنی | لب دوزخ حیدهٔ شکار بکانی
ریش نور هزاره عالم | دنیا چون کاخ مجموع جم
رسول سلام بالین رایه مرش | ترس حیرت جبرئیل جیش
وانش یا رسول سبحان | هادم اللذات روح روانش
ملک الموت عزرائیل نام | قابض ارواح چه خاص تمام

سهد

ملک الموت عزرائیل بنام | قابض ارواح چه خاص و عام
سید سلام اکبر و هیچ ندانش جواب | سر نکرد بالا هیچ نکرد خطاب
جبرئیل دوانیش با ملک الموت | زبان کن دگر بگفتار صوت
بریه به رسول آخر زمانش | والی زمانه امن امانش
دارند فرقان صاحب شریعت | رهنمای رهبر اهل طریقت
مصطفی مرسل احمد مختار | حبیب درگاه بیان کردگار
عزرائیل ارشد نام احمدی | خبر حق ذوق شوق احمدی
دانش یا رسول مشغول به اکرام | سرگشته حیران سرور کلام
چه عهد آدم تا تو یاد آرم | اختر مه نکرد نگیدم نگاه دم
بیکارم چه شغل فکر نکنات | مشغولم به قبض روح کائنات

ایم دلگیر منه بیش از قصیرم — گیر دده افعال کبیرم
رسول وارث بینش چو بنی فرمانت — همراه می بود دستور قبض ایشانت
دانش با رسول امر یزدان — آمان به حکم فی نزع ایشان
... تن چه فرقه ملک — چه فرمانت نه بایه فلک
هر نگاه به آن مرگ میو نازل — دو تن چه بالا ابن میو حاصل
کی جا چه زدی جسد بکش تا ناف — به قبضه هیئت سهم کی صاف
جو به من قبضه اقتدار دیدم — بکش آزار و شو از بن هم
چه ناف بکشون تا حلقوم به قصت — ناگاه دو شوع میشان دم چه د
به قصد قدرت جان میشود بر — کس نمی ازد جشن میو د سر
تا بردی محشر ابدان کار من — عالم دل کیر چه کیر دار من

نود

نود هزار سال انجان وقیم اخیر — کی بلیام نیش نار تو از سنجیر
رسول اید ازنی جبرائیل به کار — سر سام بی چه حکم دانان کردگار
باز هم بر خفت سکی کروی عیان — داخل بی نه بای نیجم آسمان
جبرئیل فادی لیت با نک برز — آمانه جشن سماوات ارض
دانش ای دریان فادی کرکن د — به مفتاح فتح خاطر کره شاد
دانش جبرئیل سخت فیه تا بی — خود رب جشن بر شتابی
دانش محمد رسول الله — با مر یزدان آمان بدرگاه
آمان به تعجیل داخل بی لوصل — بی سر گرد فرع تو به برید اصل
در انبا به شادی شفیع الامم — خفش قابی کرت کن د گرد هم
گفت لحی کبابش دستش گرت به — بالا برد باش نزد بایه بیت

باعزاز قدر کردش سرافراز — براق و بنه بر آمانه پرواز

نظر کرد رسول صاحب جمالی — فرشته فرخش صاحب مثالی

نشستن بر مسند بر آن عرق نور — بسر شسته جرعه سراپا طهور

با لشکر هزاران فرشته شریف — صف ای بگردش پاکیزه لطف

تمام آن تسبیح بر درانی گویا — بذکر تسبیح سبحانی گویا

دلش بکشن ملک خسته بکون — بال زر برا سرگشته زبون

فریاد بکشو بدرگاه داور — و بنه عیان بال سوخته شر

جبرئیل با ای خسته دل — ز جستن بی سستی ... جواب

لالا جبرئیل گنه کار زبان — شرمنده در کار گرد کار زبان

من هشت هزار بال خدا داده ایم — مشرق تا مغرب ظاهر ... ایم

دایم

دایم بکردم سر سموات — چه عرش تا کرسی تمام ممکنات

تا گاه چه سوختم عصا چرا — بر جبرئیل گشت بال نه دو صد هزار

به کهکشان تن زار خسته — سر تا پا به بند خشک بسته

امیدوار ... بهم کی دعای — بر بیم نازل بود چه شفای

بال دبرده ام عطا بکن بهم — از صدق زاری جیاکر ... بیم

جبرئیل وا ... بت درود گوید — مراد حاصل چه وا ... مجید

سه بار درود ... ابراهیم ... کار — پدیدار پاک احمد مختار

به شکل اعزاز سید المرسل — از دو بال بر دامان المنزل

بت بود یک ... مرتبگار — باز یکی سیران دایره دوار

تا درود ... یار لو ملک — پرواز کرد ... افلاک

باز کردن آهنگ سید المرسلین — نه معراج [illegible]

دلش دید یک طرف دوزخ عجب — چنین چند هزار زدنی غضب

گرد سر چاه تا عرش الهی — بچه یابگان نه گاو ماهی

هر یک عمود در آتش بدست — ملکان به ضرب شان به قصب

مدام شان عذاب قوم گنهکار — چه عبدی به قهر چند گونه آزار

رسول دید آنجا که کام اهل خطایی — نیشه گیرد ده دام بلایی

جبریل ورا به قوم ها فرمایان — شرمنده افعال از آن خطاهایان

نسبت مدان شرک به پروردگار — هم زن هم فرزند هم زر بر هم بار

تا بر وی جهنم ابدی شرارشان — درگه سقر تا ابد جاشان

پناه گرفت چه کاران این عذر — زود کرد نه افلاک ششم در گذر

کره سمای سر به طی کرد — کنگره افلاک تمامی بکرد

داشان

داشان به یکدا دایره شهر — همه گردند به جای ماه مهر

مقام وست به برج رتبه معلی — بیابی شش چرخ دایره سما

به سر اسرار فلک نبی محرم — شعشعه انوارش دلش درخم

چون پا وا به قرب جبریل صدا دا — بگوش دربان ششم بدادا

کن دیگر قابی غرپان بر قرار دارم — خبر زبه پاشه پروردگارم

دربانه دستور قابی کرد اش و — چه نور لقای رسول اش دید

دلش یکین ملک چه نور سبز شته — بلدر اش بند وزش صف صف فرشته

ششصد هزار کس پاک روحانی — مشغول به تسبیح ربانی

سلام کرد رسول آخیر کردن پاک — بوسه وا بدست سر بیاورد

الحمد پیان لقای تو — از نور دیدار زلف سیاهی تو

تبارک ایله هیچ انبیایی حبیب نور ندار و نور الهی

تا ابد دوده هاشم دیار باید اولادش دار هم بجا بو

بی وینه فرزند جاوید پیدا زینه کرومت جنش هویدا

جوبی بی عزوجل کاریگر از ان بهفت افلاکی سبک گرد عنان

تا که ده دیلک بکش فور ویز پاک صاحب نطقی گیلکن هر خشم بی باک

ساید از جاهل [illegible] تیغ [illegible] تا گاه هم جابی

رسول [illegible] بلرزاند منش پدر را [illegible] نه هم ساس

معراتش جبریل به کام فرشتگان بیسه تند [illegible] مسند [illegible]

دراتش به ملک روی جهند من خصم جا [illegible] آدمی

جوره ده دنیا جنی کردن نه با لکای [illegible] بکدم هور نیزان دنیا

بکردن

بکردن بلچار جنده شم بکردن بکس هی کر نکلم

رسول سلام کرد جواب داش فرقش دست نور بکاه بکردکش

جبریل یاد داد ملک به شمر رسول درکاه دان داورن

نامش محمد ابن عبدالله خاتم المرسل حبیب درگاه

جوب ازه ملک آخر گرفت نگاه اولین دست پای ختم الانبیا

دراتش یار رسول صاحب القصیم عنبر چه حق نغمه بیجکس بر م

مشغولم با امر احکام یزدان بزارم چه نیکل فرشته وان

دراتش یا مالک امیدوار بمن چه شغل امر انتظار بان

بکدم [illegible] جهنم تاب تا ویزان [illegible] عذاب

مالک [illegible] بنار [illegible] دنیا و ما فیها [illegible] زیر و زبر

انلری تعظیم ایدر هر فرقه روحانی   فرشتگان کیبی هفت آسمانی

شمع ایله بر شعشعه ایتدی ناسیم   علمی وسعت ایله اوج افلاک ایله هم

سوزی اقبال ایله هر قدر سعی عرش   تا درایه کرسی سماوات افرش

جهره روی شقرو ا خیر الامان   دوردوش تم بکاشت ایه اسمان

رسول ایله خوش نفحه بر د آتش   لیروا اندرا آتش سلام بی باخوش

دراتش یا مالک هم نمید قرار   ساکن به نجادت کیدنه کار

بنیم کرد جه حق حب یار یزدان   چون مبوا جوا صاحب تقصران

دراتش یا رسول کردم عنایت   بنا اتشیمی بو دیانت

ورنه بیکام یکیدم جهنم   جه برقش موخت سرا عالم

جه عرشی

جه عرشنه یا ماهی میوه اتمام   بکشش دکلی تم مشکل بعد ایام

ورانش یا رسول ارجمند برکات   یا دوران لی تعیم روزه صلوات

عذاب بدان اسلان جه نار جحیم   لقبرجه یا به جنات النعیم

یا جمر راه کثرت عمرانی به   یا داره جاتی شخص بلند بخت

ولیش یکه جانان دکش بر سر   به قدر رواکرام هر دو نی نظیر

درخشان جه نور رسالت جهار   مشغول بلت تسبیح دادار کردکار

دراتش جبریل جنش یا منشان   جه کنت بر تران زار کرامشان

دراتش یا رسول یلکین ادریس   ملائک یتین فرقه انیس

یکی هم نوحین انبیا مرسل   زبده هر تلان خلاصه مرسل

نجات دهنده اهل طوفانی   مقهور کننده قوم طغیانی

رسول سلام کرد علیک دادی جواب جبرئیل دی رسول آیا الخطاب

[illegible] محمد رسول الیه بن بامر یزدان عزم درکاهن

[illegible]ن ازنی نام محمد آخیران آمان نه یا محمد

دستشان یول الصد احترام کردی شان تعظیم القدر اکرام

الحمد الله دیدن لیلت دیدم بردوش کرد نور کمالت

ناخیدن شاه دین دیدار ابراهیم چوکه بی عروج افلاک هفتم

ردی وداع نه با عزیزان نالا آخیر العزم سپهر بالا

راهی بی روانه جبرئیل تا بایه مقام رتبه میکائیل

دلیت شیخی نشتن دیسه چون ماه ردی اخلاص بصدق نگاهدران گاه

دیدن شان ترازو میزان اعمال ملکشونه عدل بنزده مثقال

کفه میزانش هفت عرض دنیا خبرد [illegible] جنس بلی حیا

مشغول بی به شغل میزان کشیدن [illegible] رسید

بر جبرئیل یه باش جشن [illegible] نبد

نامش میکائیل مقرب بابین ملایک صفادر

مقرب چه یزدانا کرد کار مکرم به قدر پایه اقتدار

رسول سلام کرد علیک داتش تمنا ش کرد خبر [illegible] دوش

داتش یا رسول یه کام [illegible] محرم به اسرار هفت آسمان

داتش با حضرت مصطفی مرسل رتبه انتهای انبیای اول

بامر یزدان داتش دلش داعروج سربکا به اوج دایره بروج

سماتا سما کرد بیما مهم تا یادوان دبای دایره اعظم

مونس اسرار یزدان واقف بود | برازفلک جمله کاشف بود
... اژدر چون نام احمد | شادی به تشریف اقدام احمد
خیراتی تعظیم کوستریش | خندان بجه شوق نور جمیش
... نامی رسول الله | هنگامهٔ معراج بدرگان اله
او هم رخصت سما بیمادی | عازم بمعراج هفتم سمادی
طی کردی دگرگه بارگه سمادات | تا یادا به قرب جای سر ط
صفادا جبرئیل دربان خبر کرد | باعزاز قدر نقش تعیین کرد
دربانک دکردی به تعجیل | داخل با رسول جبرئیل
دربان ادی محمد بندوق | زمزمه بشیر انگیز الشوق
دلیش هفتصد هزار فرشته دار | موانس التسبیح بار کرد کار

یکیش

یکیش به قامت قدرت ناک | سامدار بر بعوا مرتبه دیک
سر سایه عرش با به هفت زمین | مشرق تا مغرب جاهه یکی
کردون بکنت اقتدار ورنش | جه سیج آفتاب مدار واندیش
اردریای دنیا کنت بحر افلاک | بیک جا جمع بو عالم کرد باکی
کی مونمای آن ام کامش | که نر موجه اقدامش
رسوالی حیران جه صنع قدرت | جنبی به وینه چون کرفتن خلعت
چو بی روان بی به چرخ هفتم | فرشته هی ناگاه در تجسم
هفتاد هزار سر دار و یک بدن | هر سالی بو غد صد هزار ...
هر یکی هی صد هزار زبان | کشت مشغول بذکر تسبیح یزدان
بار نظر بکا بیانه عظیم | دلیش یک فرشته هزار بریم

بیک سر چون گنبد دوار و چهار ده
هر روی بیکر دو ذکر و تسبیح کو

بیک روی کوکسی بیک روی آن تن
سیمی رو چون سیم زر جاری چون

بو اوجون دیرد یا داد الجای
دلیش بکا بر تشنه جهان لقای

دد بانش بیون سنکی سهاک
مشرق تا مغرب تمام کون باش

نفخ کرینه دم پایان ویش
قامت خم کردکان بدن آنا بیش

رسول دن آ جبرئیل کام فرشتن
کدامین ملک شور سر شتن

دانش اسرافیل صاحب نفخ صور
دمنده ارواح اموات مقهور

نفخ بیان نه لب هر کز فرمان بو
حاظر بی شعور روح آن بو

جه کور برتن پایه مقدارش
محرم هر اسرار پروردکارش

هزار دو قدرت من ایدر فشتر
یک قدم هیچ پانیو بیشتر

رسول

رسول سلام علیک داد جواب
رو کردنه جبرئیل اوش کرد خطاب

دانش تا جبرئیل یه حیش بامش
بو جنی قدرت ال مقامش

دانش بایه رسول پروردکارن
حبیب خاصه دانای ستارن

خاتم المرسل بنده هاشمی
فرزانه بکرینک فرقه آدمی

دارنده فرقان سالار محشر
ساقی بهشتی سر چشمه کوثر

شافع المذنب عاصیان راه
امام الامم حامی عذر خواه

نوباده لستانی دودمان عبد الله
نامش محمد هم رسول الله

سرور ان معراج بکان بکردون
بامر الله فرستاده بیچون

مقصودش ایدن سیر تا به عرش
تمام راز نه سر فرشتان فرش

آخر الجا دستش کرت بدست
جه شوق دیدار مسکوتش بدست

چه صد ره حبیبش جهیز پا کرد به اخلاص سر روش لطف پیش کرد
رسول از دنیش جبریل دویش مید ان جا قدم بازکیش پرواز کرد کو
دانش با جبریل بی حیثیش نه جانی کاهل نه معراج اوج آسمانی
اسرافیل به ثبت وا بار رسول الله هیچ راه نیش نه درگاه الله
نه دارد جرات جبرئیل مقام بشر یک قدم بیگو نه درگاه داور
جبرئیل من لعرش برین راهی نه واقف اسرار پادشاهی نه
جبرئیل بغیر جبرئیل اسرافیل با بیانه سرج بالا نه تعجیل
واصل بی به اوج کارخانه عظیم کوکبه درگاه بخشنده کریم
دلیش دریای عظیم آنش بد جوش نجد بحث فرشته خاموش
پیدا نام دار پیدوا نه یک ندارد اندرورش فرنگ الفر

هر

اگرسا با حضرت نه کام جمبد ای وینه پروانه نه شمع ندی
دانش به فرقه روحانیانی زمره پرده دار عرش یزدانی
قدرت هزاران نه بی تکلم گویا بان سر از دانا اعظم
وه جبه اجه خلق ارض سماوات فیض ان به جمع همان حکمات
چون ازشنی رسول جبرائیل نه کار باز هم راهی بی بدرگاه جبار
تا به پایه عرش برین بی پرده یک روز آسمان تمام وش بی تاریک
یا وا به پرده جبر بارگاه کارخانه عظیم کوکبه الله
دلیش چه پرده غیب پیدا بی بکذرات رسولش کن بی مدار نه فرصت
اسرافیل براه باش یک دولش هیچ به اسرار واقف نیست کس
رسول دلیش بکش فرشته کریم محرم به اسرار کارخانه عظیم
دلیش گرت همه ور دیش و بالا سر به پایه عرش الهی بالا

باقی بپرده صد هزار حجاب — هر حجاب بیدا صع بی حساب

هفتصد هزار حجر جه پرده گوهر — هفتصد هزار هم مرصع جوهر

هفتصد هزار هم مرواری غلطان — با الصد هزار هم لعل بدخشان

جه پرده حجاب تا بکاه قدم — بیدا ایدی یا به بارگه اعظم

جون دی صنع جتر پایه الهی — بگوگه نشکوه [illegible] شاهی

رسول شرم بی بتن مسند توان — سهوشن بی جمع بارگه یزدان

داخل بی به قصد عالم مقصود — داخل بی جه قرب مقام محمود

فرشته کریم جبرایی سریر — اورد هندلی هاف نظیر

یا به جه یاقوت تخته بند جه در — تمام جه دانه لعل گوهر بر

ثنای رسول نبی احترام — نشست بزور مسند اقدار اکرام

آمانه بالا

آما به بالا وحی جان فزا — ندا ابا احمد صدار مرحبا

سهونت ط شوق وحی یزدانی — سهوشن بی رسول حی ربانی

تا آما به هوش سعی کرد بالا — بیشانی اخلاص بدرگاه بالا

ملهم یا الهام او در جه داور — بگوش سر هوشش پاک پیغمبر

یک دو [illegible] صد گواهی — انت سیدی انت مولای

ندا آمایش تو جون حرانی — من مولای تو مان مولام حرانی

دانش یا [illegible] یکتایی — وحی جان فزا سم دا گواهی

جه شادی برات [illegible] روی دل — روشن یا بی تمام شگفته جون گل

جو راه [illegible] تمام کرد رگکاری — داننده رموز سر اسراری

دانش یا رسول جون [illegible] امام — تو وصل یا وصل لوانه تمام

آورد بخاطر بی پایه گاهش / نشست داخل رتبه گناهش

در آنکه بنیادش نبرد بندگی / گواهی دوام اوقات بندگی

تارک کرد بنج ... شوی / بر آنها صدا ایها النبی

واقف نیه بسر کار خانه لاریب / سر سام بجه لطف داننده غیب

بندید فی الدی نبرده سوار / نوازشی دادت نبرد کرد گار

هر یه بزرگی لطف کرد کار / یا داه برده داننده ستار

لیکن بر سر داق یار رسول الله / کلام عمل خاص بنده درگاه

رسول واجب است بی المنزل / هم دوست مرا خاص کلام عمل

ذات اول بعد خود و صفت کار / جز آب سردش لیکن نشود خوار

بصدق اخلاص رو کرد بحق / نه غیر جا نبرد شکن مطلق

دوم

دوم وقت فرض نماز بکامه / جنتی آنکه ضرع بر جمله ...

رو کرد به حجت جنتی جماعت / مطیع ... امر مصد ... عبادت

به ارکان امر فعل نواهی / نه بحو کردن نبوت باهی

به روزه زکات سعی بنمود کار / بشرط آداب امر کرد کار

تا من نظر عمال کس راضی بود / جه محشر لعدل برش قاضی بود

رسول واداحق ایدن بنازم / قبول توجه لا خاطر بگذارم

نه بی امتم جو بدی قرار / نه نکامه کار بیش نبود خوار

تا نبو عاصی سر امیده محجل / جه کرد دارد و بیش نبو منفعل

دا اتش یار رسول دولت دار من / خالص المخلص بنده دار من

آن فرض کرد جه صبا الوار / بنجاه وقت نماز باوران دکار

چه سالی شنشماه بکیران صیام | یا دران ایام چه خاص یا عام
به فطره ذکات بکیران نقیر | یا دران یکی بخش بنان دلگیر
تا چه روز محشر آزاد بان چه بار | بنان چه فرقه طایفه کفار
چون ازو در رسول بسر یکی نور | هیچ بدا جواب چه شرم داور
لبش آنها خطاب جنش مرداب | کدام دو نشوارن بحی شرط اداب
واتش یادا مانت سپرده عجب | عالمه به اسرار خزانه لار
آنتم ضعیف کت اقتاش | چه خاص تا خراب وقت عیاش
بدار الطاف امر یزدانی | قوت موجش ندکی ایمانی
مترسون چه در اسلام بان کمراه | چه عصیان بنیع مردود درگاه
واتش یا رسول انجام برار تو | بیا بکی اخلاص صدق جفار تو

بنجاه

بنجاه نماز مر او که حج و هیچ | تا بکا مه کار شان بموج
شنشماه به روزم کمیره با یک ل | تا نیاز کامل بکار ماه فعال
چه شرم ایزد کو تاه کرد زبان | کردان تسلیم کرده به امر یزدان
واتش یا بنی چه اجان تو | چه لطف الطاف بیانان تو
انبیای مرسل کرد یان بهره مند | تمام به درکات بنی زنیش بلند
کی کس با عجاز معجز نمای | کس کس بمنشور شکل کن ی
بلند درجه
به یکمرا ان کت | جیب بی بهر افراز گل ز بنا و زنت
آدم بر تبه خلافت کری | بیگانه آه و ق ستکه سر دری
نوح هم به نجات زلزله طوفان | باعث بی بدفع رجال ان
ابراهیم هم بی ابدایت چه ذات | تا نار نمرود بهم بی گلستان

سلیمان چه شرق و غربه ملکی / ابا بنش تمام نه خلقه بکلی

الْنس و جن تمام مرغ و ماهی / گشت آوردی حکم فرمان روای

موسی نک عجاز معجز عصا / پیشوا له شجاع دو قبضه بیضا

مشهور بی تمام معجزه دری / منسوخ تمام کردی کیش کافری

عیسی روح الله نفس نجات / بیر نام کرد اجل نایه حیات

نور گردن روی ملک تمام علت / تمام داد باد عار ذلت

حبش یاد ایمس چه ا جان تو / رتبه مس چه لطف نی یا یان تو

فرمایش یار رسول که جنت یک بر تر / رتبه پایه توم کردان بلند تر

اول چه مخلوق ارض سماوات / ان این نا ملک جنی موجودات

عطام کردن رتبه نفایت / نه پایه مقصود هم نهایت

چه روی

چه روی تا ز پیغمبر تمام انبیا / فخر چه سرور ان تمام اولیا

هر کس بی روز بنش منا تو بزار / تا تو سر تمام شوله برق بار

تو شفیع به جرم بنده معاصی / نکاه یک چه تار بدی خلاصی

هیچ چه اشراف وجود بات مگیت / چه لمعه انوار شعله ادراکت

افلاک تا ز مدین تمام موجودات / آوردم تروی عرصه حکمت

سوگندم بذات ایمانم رسل / نه خاطر ما وردی پاکی عمل

من ابدات تو سوگندم داردن / نی رتبت داخل قرانم کردن

هیچ یا اصل دل چه گشت سعیر / ممی امت چه بهشت نی رتر

به حکم اعجاز آیات قرآن / دین قوم کردن تا نسخ یا بیا

تا به تصدیق ذو توحید / حلقم چه اسلام کردن تا امید

توجه گشت سربسر افزون پایه‌تن
مشرق تا مغرب زیر سایه‌تن

تا آخر زمان دین توڭ
سروری شش جهات حکمڭ توروان

فرقه یهود دین نصرانی
کبر و حسد کلام پاک نورانی

چون کس نکردن تصدیق دینڭ
کلیمه قرآن آیه‌مڭ

چه سوگند توکت کردم گمراه
تمام بی مردود ملعون گمراه

تو هم جمله عزیز گزیده‌نی
بر رتبه عزت ارامیده‌نی

پایه کرامت افتخار جود
جوز مقصود مقام محمود

بی تو مهیا قبرصه جنات
نعیم نعمت پایه درجات

از سوء سخت سماء توکبت
اور رتبه مقام معلوم بوت

بجو بی پایه امتان تو
آمادم کردن رضوان خوشنو

جو بیم از نی رتبه مقامت
چه گشت برتران نقش کرامت

چه حق بی فرمان یکتین فرشته
چه سر قدرت نور سرشته

بهو به رهبر رسول خلیل
تا بادان مقام پایه اسرافیل

تا او لب پاره بر روح الامین
بر درش لسیوان مهبت برین

خبر نشته با مرد امانت الی تیزال
رسول بر دو شبه درو دراسنجی ل

دات به اسرافیل امر زدانی
اید یاین فرمان حق ربانی

بیاو فی رسول پایه جبرائیل
مش نمانو جرعه سلسبیل

سر چشمه کوثر مزان حیات
الوان نعمت حور مقصورات

یاد نا جبرئیل اسرافیل احمد
فرمان القادر باکر جمله

صدای کشد به نفخ صور
بی کشودی باب جنات معمور

در بیان درجات بهشت جبرئیل فرمان / جنس بهین نازل چه درگاه یزدان
وانش چه یزدان عالم الاسرار / فرمان بصادر در احمد مختار
هو فی نعمت جنات النعیم / چه بابه مقام دایره عظیم
تا و بنیو و جیم صنع کردگار / بنای بی نظیر طرح زرنگار
قصر قصورات الفاخرات العین / نعمه جات فراوان ازه حزین
در بیان دگر الواب رحمت / حضرت واحلی نه بابه رحمت
دلنشین یار رفیع سر زور افلاکی / محصور منشور طرح با یه باک
جنت تعمیرات تمامی گوهر / سنگ پیره یاقوت کی مشک عنبر
هر قصری تیدا هزار بهشت صف / حور مقصورات فاخرات الطرف
هر قصور بعت هر هفتی یا / هر بنره فی نشین نام حق گیا

که مادار

که ماوای فلان ابن فلانش / بنده به اخلاص درگاه یزدانش
گشت معروش الفرش و بساط مطبق / رونق چه سندس پرده استبرق
چه چند جابه یا سرر مرفوعه / صد هزار اکواب با کی موضوعه
مژده لا یضیع اجر المحسنین / بنامه اعمال فرشته مومنین
گر در قسم گر بیانه جانی قصور / هر یک نام مش بهشت دن چه حور
حوری چمن اولو یاقوت مرجان / نقش چمن مبانی لعل بدخشان
دو سبزه ابخار فرش قمر سبز / نگاه بهشت تیم قند شکر ریز
هر یک انتظار لقای جفت ولش / مر الوکین مژده در بیان بنیش
چند هزار نعمت یاک الوانی / طعمه گوناگون نخته یزدانی
هر شاخی فه قصر سر نگان نوز / میوه دلبر با چون شهد شکر

اثمار نیروی شاخ شجرهٔ طوبا آوبران بیش بها کیرهٔ زیبا

انکور رمان سیب رنکارنک خوش لذت خوش طعم کردین رنکارنک

خورشن نعمت بربند بی حساب کمتر بی تادیب لبسار غداب

جه رنکی انوار علا ماخوری آفتاب کبی پرده مستوری

سلسبیل نهرلری قصر زرنکار جاری بیدار تحتها الانهار

بی ذوق مذاق ذائقه اشام جابشین خفیف بیر نکار تمام

جه عطر عنبر روضهٔ رضوانی عنبر بیزلین جبله نورانی

بی اثر دیرنج امراض علت مبرا الجوز حرارتی تمام ذلت

صدالر نغمه کلینک بیش ایاب زمزمه شرقی قرنلین پرده خواب

رسول حیرا جه صنع الله کویا الحمد تبارک الله

والس

دانش جبریل ایدن مقصود بریم وفادار فرقه محمود

تاو بنو وجم رتبه پایه کریم حتی عطا کردان دانالر داور ربیم

جبرئیل دوش کرت مقام تا مقام قصر قصورات ابنیات اکرام

کنت بیش بانا تا الینی معلوم جه رتبه مقام ولیش بنو محروم

تاپادادیلر قصر قصورات جه صد هزار طرح پایه معمورات

جه اوج افلاکده پایه کمتر جه برج باره مسیحا برنر

جار چشمه انهار رتبه پاعظیم بنالی بسم الله الرحمن الرحیم

یکشونه لخت قصر محمودی صنع مصحا پاکی معقودی

رتبه بنج شاخ طوبا الاشجار محکم بنالی قصر طرح زرنکار

هر قصر بو مفروش فرش مثال صنع کارخانه بنالر لم یزال

خانۀ چه جلیل مبرا ز عیب فراشی امین انبیا ده دُرِ عیب

حوریانی صف صف و نه لولو تر گردن چون مینا بدن چون مرمر

مرواری نقش در غلطانی شعشعه دو لب یاقوت کانی

چون وی شان رسول به سجده سلام دست و پای و گردنشان اکرام

چه شوق لقاء تمام بهشت گردوردۀ اعناق احبار چه دُر زینت

سر بردن منزل نزار انتظار تا وعدۀ موعود دامان کردگار

امانت وی صف صف مبی جمع شبابه نورش چون پروانه شمع

دینه طوطیا خاک اقدامش چه شوق انوار چهره گلفامش

ملکها یک یک گرشته انصار نی بار دروش دیده انتظار

هر قصری بند اصد پایه سریر تمام چه یاقوت لعل بی نظیر

ساخته استاد صنعت کار غیب قابل محرن خزانه لاریب

چه چند

چه چند جای باکیه نمارق کمال نگار خانه حکیم صادق

اسرو کلیمه دور بلوم سندس قطایع دانه یاقوت بند جواهر ضایع

چه کت مهیا آماده قدرت سرچشمه نعیم نزبا زر نعمت

خاص همقدار اقتضای خاطر قسم ما کولات ملبوس فاخر

رسول دلکش نهر جاری بی قصور نشه چشمه نظر نایاب نزول قصور

صفا بخش پاک چو شکوار شهد شربت قوام قند شکر بار

وانش جای چشمه بهشت پاک چون کوثر چه چشمه آب پاکیزه برتر

بجوار دلیل آیات باهر در شرح معراج و آیت طاهر

نوید وانبو دانسته بینا چه سورۀ مجید انا اعطینا

بخت عطا کرد فردا محشر ملی ساقی سرچشمه کوثر

تمام انبیا و اولیای ابرار   فرشته آستان صد ... زار

کسی محتاج‌تر از خاک پای تو   نه از فیض جود ... عطای تو

بنوشان جرعهٔ کوثر به جرور   ... از آن جام شرابا طهور

جبریل دستش ... مقصود   بیا به چشمه یا کبره محمود

دلش ... معمور   صافتر چه مرآت ...

چه ... مردان علمان   ... در بر جان

گوارنده طبع لذت چون شکر   چاشنی حیات چه حیوان شکر

جرعه افطارش مقصود عاصی   ... عاصی

جه ... ظاهر صفای زندگی   به دوام عمر ... بندگی

چه نوش ... مقصد   ... مذاق چاشنی ...

جانب

جانش افسر فرق انبیا   سر اشن شراب بزم اولیا

بی عیب بی خلل صافی   آراسته قدرت صنع الهی

رسول چه ... کرد   درود ... دعا ... کرد

والش یا نبی من ... مشتاقم   بی ... شکر عاجی ...

در رتبه من چه گشت ...   ... اولیا ...

هیچ کس ... من ... سر بلند   ... احسان ... بهره مند

امید وار ... تقصیرم   ... خمیرم

... روح الامین   ... آوازه ...

بمانه ... برق بار   چه ... بیدار

تا دیدی ... اسم   ... الجمام

جبرئیل سؤال ایردی تا دونوب جم　　شراره برلنسنک بابه جهنم

تا یاده خبرت قابی برشرار　　دلیش عالمی کوی شوی که برق نار

مالک بکنیه داران بابه سقر　　زشت هر ترکیب سنج بد نظر

نیلکون انصار ازرقی کبود　　درهم ووز تلخ رخسارینه دود

هر بری در شنک آتش دن انش　　مسور وا افلاک برق دهانش

دندان به مقدار انسنک ستون　　دهلی بنک تا رجون قصر حچون

جه دوشی تا سر بالعهد ال زال　　سربه پایه تخت عرش الاسرا

هرکسه بی رحم زننده برام　　با مدار جانی تسبیح نوز بد ایام

دوانشی تا مالک فرمانه جه سیر　　کش دکی قاپی دیو سعیر

جون مدی عذاب نه مره شمار　　مسرکشان دین متوجه بدار

حرین
ا

جوش شراره نابره جحیم　　جوانب مسوانوب عذاب عظیم

تا رسول دیو درکه جهنم　　نار برسنک تا رنایره اعظم

دوزخ تا سقر لظی تا سعیر　　جحیم تا نار قیس المصیر

تا نظر یکدی بیغمبر تمام　　واقف اولدی قهر دانی الایام

برا ولدیردان مردولوش زهر　　جنت جه الطاف دوزخ جه رقی قهر

مالک کتدی دکر ابواب سقر　　دیدکی معدد باب بک جه بک بر

بید الوردوه تن فرشته عذاب　　هر شکل بد هیبت سیماری خواب

آتش مرترا یکا یک جه دم　　روی کبابان ببر زهر جان مار ارقم

موکل بر جر عذاب عاصی　　یکبین مدار و جشان خلاصی

جه درکه جحیم جند کوی ای آتش　　هرکوی خوان قاف سحت سهمکین

چه درکه جحیم چند کوی آتشین
هر کوی چون قاف سخت سهمگین

هر کوی هفتاد هزار وادی
هر شوره حرزدش تیره سوادی

هر وادی بیدا هفتاد هزار شهر
هر اتشنک تیره برف بر بلا بر زهر

هر کوچه بیدا هفتاد هزار قصر
مرتبه ظلمات دهلیز روی عصر

هر قصری بیدا هفتاد هزار مار
گشنده جاتل زهنده هر تار

هر ماری چون هزار تا عقرب
هر عقرب چند نیش سخت عجب

از قطره چند هر نیشن لعالم
هر بیری دنیا مر بیرو بهم

هر یک بمقدار ریک نشر قامت
بیدا کنیش نشور قیامت

نه بی مشرکان مرکن ان راه
زمره منافق مردود درگاه

نیش کردن طیار بدرانکه
نخصش کردن بیرو نه جحف بسته

تالی

تا کی اولا هر زمره محشر
عاصی فراحل بو نه بایه سقر

نیش بکان نه کاری زجر عاصی
نو بنو بکدم عاصی خلاصی

چند انهار بیدا حمیم قطران
بی شرب آتشام طایفه کفران

نه قول آیات حمیم غساق
بی زمره مردود جزای دغاق

آماده کرتنا ازل تا ابد
ایدن خوارکی قومان مرتد

اگر قطره نیش بوند دنیا
ارواح نه قالب کردمو جا

نه قعر دوزخ شجره زقوم
شاخ ثمر تلخ چون زهر مسموم

بیخ بر زان محکم نه قعر آتش
طلبیم مسلو کد کشته تا خوش

روشنه چه حرف آیات کریم
ان الزقوم طعام اثیم

تمامیکرد آتش لی معده کفار
بسرکن ان امر داشنده قهار

اریکدم طعمش سز سکونه کام   روده جکر دل مر برو تمام

جاری نه دوزخ جیدز هر زرداب   دوربی بابایر قطره جوناب

مکنوبه جم طایفه حطل   مبکو جه زهر تعذیب جرا

رسول سلام بی بر جبرئیل   به کام اتهارن جوش بدر جوان بنیل

الش زر دوزخ مشانو شرر   لوی کنده شش نا در د حرز

و آتش نار رسول آب ای مردار   روحش جه اند اد قدم زنکار

لو بلطه کاران مجزاران تمام   ایدن مجزارش آن جه دوزخ مقام

تا ابد بداغ کرفتار بدی   تن سفنه بوزان سرفاری بدی

از قطره جو آب دنیا فانی   داخل تو بر [illegible] عالی

تمام موجودات عرصه ارض پاک   سراسر جه بهم کشت مو هلاک

ناکام

ناکام جه دوزخ شرار روم   ظاهر توجه قوم عذاب مستم

موج مدو غران مکشو صدا   عرصش جه باعرش تا تحت الثرا

جه درطه موجش عاصی ده منزل   مکشو ندام دایره منزل

دریای سهناک موج آتشن   نعوذ بالله بش تا جان علتن

اگر بمقدار سوراخ سوزن   بکنو نه دنیا زمان تا زمن

مبوبه آتش عرصه شش جهات   جه ددوش آفاق مبوبطلمات حول

ناجار ازکش کفت ندارکای زاربل   دیش شرار ده برق جش بلکم

جند درکه عظیم شوری حساب   آماده کرنابان بی ابدی عذاب

بر شنک منالو بی قوم سرکش   علم بور بردن زبانه آتش

وستن نه عالم زمزمه خروش   جه برق آتش بی تاب [illegible] جوش

نالهٔ عاصیان بانگ یاخانان   به سوز مخبر وجه درکار سیران

دوزخ قاپی شیران رزم کوشنده   دو سرده حجاب پیدا کشیده

دالتش یا مالک یه کام الوبن   لو شنیده پنهان بسته حجی بن

والتش یا رسول دوزخه عذاب   بسته قدرتن یا قوم الحجاب

بغیر جه یزدان کس نیک اگاه   هر انوجشن دلش بروراه

رسول جه هیبت لرزان اندامش   سلام جه نیم پایه برامش

مالک والتش یا نبوت خطر   امرن جه درکار بنیاد دادگر

شراره برشنگ را که جهنم   هنو حرامی به اولاد آدم

والتش یا مالک رواجه ینم   ظاهر بو تمام امکل دیم

هرانو احوال امتان دیم   اسرار رموز نوانه بریم

چون

چون همو عذاب کارم همو جان   جه جوق جوشش همو جزان خلقان

والتش یا رسول هتو لو لوید   کس جه قوم تواند تا جدید

یدرکه جحیم یاین برقرار   به قدر تقصیر یکشو ازار

جوبی کت میان داخل بی تخت   تا ابد جوشند به یار و نعمت

رسول خوش ازی ش ذی گفتار   پناه کرت لحق جه تعذیب نار

مالک دوستش کرت بدرکه جحیم   بنش نما نیک دوای عظیم

درازیش مقدار پانصد سال راه   قهرش جون دلیر ظلمت سیاه

جه ماله صرصر جستش خیر النفیر   ملرز وجه با ذوق زمهریر

هاله سردش شراره دوزخ   گردن جه بیر ها دنه لخ لخ

ار یکدم آدم بیدا بو مقیم   هلاک مسوزد جه کوره جحیم

لرزه اندامش چو سیم سرما　　که مو بیکدم آسوده گرما

وادی هیبت یکی پر خار نشتر　　مو را چون الماس بریده تیزتر

از زهر نیشش سر سکونه بر　　مغز نه کاسه سر بر مو صدا

چه بوی عفونت و باغ پژمرده　　دل موبلت لت جگر افسرده

رسول وات مالک که نام فقتامش　　کام وادی خطر بر اتش زامی

دانشش وادی پر شور و شین　　نه زجر عاصی که نیشش مبین

تکذیب کننده رسول الله بو　　شریک آرنده ذات الله بو

مقام ناوان ناقص دینانش　　تا ابد جای که سخن چنانش

چو که گذر کرد از آن کفت و جا　　ناگاه دیدم عجب صحرای

پیدا صد هزار مار ارقم　　پایه کوه قاف مکیشان بدم

هر یک

هر یک درازیش سه صد ساله راه　　دهان هر چند [illegible]

چند هزار عقرب چون قبل دهان　　تمام روی صحرا [illegible]

پیدا چند هزار تابوت آتشین　　[illegible] نیشک [illegible] سرش

دلش فوجی [illegible]　　گرفتار بطوق غل آتشین

بیان نه تابوت آتشین محکم　　موارا عقرب ماران ارقم

اوج نه تابوت جاندارا بود　　قفلش مکان لخته قرار بود

رسول وات مالک که نام تلتش　　همه کبر ده ده چهر الکتش

دانش یا فرقه زناکارانش　　تن خسته مغضوب کردگارانش

چه فعل فاحش عاجی شمار　　نکردن جنان توبه و استغفار

جزا نش ابد تا بکهزار سال　　معذب تا به قهر حق ذو الجلال

درکه جهنم سعیر نا سقر — لذات جحیم هاویه خطر

نا پره برشک نار شرابار — هفت درکه عذاب شوران گذار

تمام دی یه جحیم وانی نه کار — دانایی یه سر داناری کردکار

والش با جبریل سیم نمندن تاب — چه سیم شورش شراره عذاب

هرم باپه مقام عزت — تقرب ماوای اسرار قدرت

دستش کرت هر دانش یار رسول — جحیم هیبه نه هم تابی ملول

در هر پرده نرگس سر بکا و هم — جبریل پرواز کرد العرش اعظم

تا دیده باز کرد حکم قدرت — مکس درت مقام قربت

دلیش نباپه درگاه الله — کوشش داد وحی یار رسول الله

آوازه صدای حی سبحانی — اودی اوصدا ملک روحانی

نازل

نازل بی بگوش ختم المرسلین — لبیک داد جواب رسول امین

والش یار رسول دست بابه جنات — شوق رودن نعیم حور مقصورات

بابه زرنگار مقام محمود — رشته اقتدار دایره مسعود

قطره روح افزای حوض کوثری — ناف در ان شک مه قمری

والش یار بی تمام دیم جحیم — مجمات [illegible] عظیم

حور و مقصورات حلقه استبرق — دیبای سندس [illegible]

خود نا کردم گشت روی سقر — شراره شرار ها ویه خطر

غیر چه تو بابی صاحب صفاتی — قیوم قایم قادر بذاتی

جای حیرانی بهشت پر حور غلمان — نادری لطف نه عرصه مکان

مقام پر شور درکه جحیم — بی سختی شدت عذاب الیم

نه سندی قدرت میوه زن کار   بی مایه عذاب بنده شرمسار

حق ذات پاک سؤال ایدوب   هفت کره افلاکی سمانکر طی

نزول کردنده اقلیم خاکی   بابه به اعظم اوج افلاکی

مژده بشارت لطفیم پادشاه   لوانه بیشانی جه ناموره رحمت

قصر مقصوره روضه رضوانی   اقربای نعمت پاکی ادوانی

حله استبرق میوه رنگارنگ   طرح زر نگار حوری شوخ شنگ

جه ورکه عذاب شو جهنم   لواجه هرجه ویب دین رحم

اکر اکه خیر بکیران فور   دور مباح جه فعل عاصیان اکبر

مادران بی امر الهی   ترک بدان تمام فعل لواهی

مبادا داخل نه بابه جنت   بهره بکیرا جه باز نعمت

ارمبان

ارمبان داخل با عمال شر   جزائشان درکه سعیران مقر

تودیت یا رسول آهی درسم صوریه   نزالش ستانش دائم شکوره

با حلمت بوده به حسن اخلاق   خالص افعال به جه کید نفاق

منبه بزوی دال نقش تکبیر   مورده انعام شور تکبیر

جه دعای مظلوم مت لوا حیرانه   جه آه پس دل سنگ موگداز

فارغ بر العدلی فروزن حقیقت   زینت ده بنور رکن شریعت

بنای تنخانه باورده جمیع   بی قتل کفار ربیت بورتبع

رواج ده آیین کیش اسلامی   مشهور بفلک به نیک حی

من بزور برهان فرقان مجید   نحن اقرب من حبل الورید

نزدیکتر بنوم جه رشته گردن   ذات من واقف سینه سر ردشا

چون دیدم هر دو از دو دستگاه جات   به اخلاص صدق نزد مناجات

لب نمود شان آن کل عظیم   بوجه هم ما جاء الرحمن الرحیم

به الزام کفریت مدد توفیق   معجزه روشن برهان التحقیق

تا چه گفت مردم دنیت برتر بود   تا به تیغ نه زیر در زبر بود

دانش یار بی کار من تمام   چه ذو کران نهر اسرار الظلام

اما مشکل بسر نکال بهم   تاب تحمل کرد در بستن جهنم

چون کرد ظاهر اقتدارم   کوکبه معراج افتخار دیدم

تا نه زینت لوز لقای تو   آوازه حرمین در حی ندای تو

کلین یار در کرو لیم کرو تصدیق   ماجرای معراج لعین تو تحقیق

دانش یار سول اول من گوات   چه آیه قرآن هوالثبات

گواهی

[illegible]

گواهی مدد رسول الله نبی   زنده معراج در کار اثنی

شانیته ندای فاضح نعلین   سلطان آنسر رفات قوسین

جوهی هم حیدر قاتل الکفار   قالع البحر صاحب ذوالفقار

چون ابوبکر یاران الصدیق   گفت منو لیشان بسر آن تحقیق

میان نجات حضرت هست مران   تمام مشکلات آن منو لیت

چون یاد آخر نگاه گفتار   رخصت طلب کرده سید الابرار

چون جبرئیل نزول کرده نبی   تا هفتم افلاک رد هوا کرد طی

تا گاه دوش شخص پاکی رفی   رخشان چه نور شی پاک ده حاجی

لیش نه میسند مشغول ان تسبیح   ثناش ندا با لفظ فصیح

دانش جبرئیل به خویشتن یار منش   هفتم افلاکش یابه قدمی

واقعش با حضرت موسی عمران کلیم گستاخ درگاه یزدان
نه بانه بیش رسول نبی اسلام دلش بر دعا از صد احترام
موسی با جبرئیل همکلام آن زمان محرم اسرار سیف شبان
واقعش محمد دارنده فرقان ناسخ کننده تمام ادیان
ختم سروران انبیای مرسل خاصه خلاصه ابتهای اول
موسی با ارنی همه محمد چون گل خندان چه ذوق سرمد
جبرا با عز از لنک داد جواب دلش گرفت بهر آن خطاب
جانش داده مسند صد اقتدار دل نوازش کرد بر وی افتخار
واقعش مرحبا روی‌اش دیدم چه نزدیک آرام الحب ام مسدم
جو که جنبش بار اسرار درگاه مرتبه معراج با تکیه اله

نماز و

نماز و روزه امر الهی جنبی بی صادر حکم الهی
تمام بهشت واز مزد برده افسانه اسرار روی شب آمده
فریضه ارکان ثابت پنج نماز سنه ماه به حساب ایام دراز
واقعش با رسول مشکل فی کار که شرمکرد وعده دیدار
امت ضعیف گشت آمد این ناتوان چه فعل اکر ارکان کمی
ندارند طاقت اعمال طاقت مبادا شرم عرضه قیامت
او دری یعنی بار زبدرگاه کریم به صدق با ناله به باب عظیم
بهره تخفیف روزه و نماز رخشان لوجه شوق چهره بنازت
رسول باز بجا آهنگ درگاه بر دو کرد بالا زبان کرد کوتاه
سر بگانه بای دایره عظیم کردش وابه الهام بخشنده کریم

چه سنجم سر دل کوتاه کن زبان | ناگاه سر دل به الهام سبحان
واقف بار رسول گشت چه بودم | نه بی خاطرت گشت تحقیق کردم
هر روز پنج نماز فرض کردم و بیت | تا چو بر راه از ازار بنا و بیت
یک سال تمام با تکبیران صیام | به شرط ادب ارکان اسلام
تمام امر و نهی با در ادا حج | تا شناس مقصد دیگران خط
ور آنچه ناشناس خاطر ایشان داد | چه بر رسول محشر زود ما ازاد
با درایت نجات کس حیات داد | سر معراج به اوج برج سعادت
رسول با اخلاص خاتمت بکار ختم | رو بالا به پای عرش معظم
خاطر کرد چو شود زود ادراک | سیر افلاک اش ادی کرد طی
مسکن وقت سر دل اقلیم عبرا | نزول کرد به اوج دایره خضرا
چو که

چو که آهنگ کرد مدینه میمون | طی کرد خطه خاک نام بیچون
تا یاد داده قرب با او ان مبارک | تاج درخشان معراج تبارک
بیان کرد تمام به اجهانی | آثار قدرت لقای ربانی
سر بسر تقریر دیده شنیدن | تمام مدعا مطلب رسیدن
هفت طبقه خاک یکی بی پر | گردش به پایه چرخ لاجورد
به تسبیح قدرت او بنیان [illegible] | به ساعت طی بود با اصد [illegible] بال
سحر چون علم بکار آفتاب | رحمت آن به جهان تمام جهتاب
حرا با خیر احید پرور | رو کرد به پایه محراب منبر
طلب کرد به پیش فرقه چار یار | زمره اصحاب صادق الکفار
لشان کرد اظهار ماجرای عروج | کنگره افلاک دایره برج

رموز اسرار لیلت برده عرب ‌ ‌ الوار لقای داننده عرب

خطاب دانای حی لاینام ‌ ‌ گفت شبیه دلیل سر تمام

تا از پی صدیق مرتضی حیدر ‌ ‌ گیشان صدای الله اکبر

کردش تصدیق معراج رسول ‌ ‌ تمام رمز براو لیس کردان قبول

اصحاب یا لیک کردن تجدید ‌ ‌ گویند آیات کلمهٔ توحید

حشمی نخل خوب [illegible] ‌ ‌ [illegible] تمام اودری پاک کرم

کشیده عروج تا فوق نزول ‌ ‌ [illegible] عرب رموز ماجرای رسول

بار به القدرت بنای برالسه ‌ ‌ [illegible] اکر دیا فضیه برار شمال

بغیر چه شخص اسرار افلاک ‌ ‌ بر بیره راز رمز چه بنای پاک

کردین به خون نغم روضه رضوانی ‌ ‌ بیبر شیراده برق بیزانی

وص

وحی کرد کار هنگامه خطاب ‌ ‌ بشر کف ز رسول را جواب

برا تو بروان یکتا و صفاتش ‌ ‌ قادر القدرت قایم بذاتش

مباد تحرف حکم کاف نونش ‌ ‌ بادر و هر بیف طاق گردونش

[illegible] تا سحر مصطفی هم رسل ‌ ‌ اسرار افلاک [illegible]

ادراره معراج بعث بردش ایام ‌ ‌ بروثق کرب تا به ازگان اسلام

قایم بی انسان [illegible] پیغمبر ‌ ‌ [illegible] معمور کافر

سبکی کو شمال با کمان درگاه ‌ ‌ پیلک کرد [illegible] گمراه

کرم [illegible] جبرات ‌ ‌ رمز به توحید گفت [illegible] بساط

زبون بی پایه منکران دین ‌ ‌ سر بکاه خرج دایره یقین

غیره از ان بعث بیخ ماه ‌ ‌ شی [illegible] صدا کرد آغاز

کلیات ... محمد

زمزمهٔ تکبیر الله اکبر   زینت دست هنرکی محراب منبر

دلوله اخلاص رونق اسلام   داعیه الکار رکم پی به امام

نظام کرت بابه دین احمدی   زنده‌ی اسلام طبل سرمدی

بابه امتیش کفت بزدن اقلیم   دنیا کرت تمام راه مستقیم

یا حق ابا به معراج امد   به سبر اخلاص درین محمد

به بسمل تهلیل کفتار راه   به صدق اخلاص جان درگاه

هیاهو یاهو شر بنده داران   بنیاکی پاکی تسبیح کذاران

به لبیک لبیک زمزمه حاجیان   به آه دنیا فرقه یا جانان

هر بنده نماک سحر اخیزان   هر بنده طاعت جنید بغدادیان

هزمز سینه مناجات کو یان   بکوره درد حقیقت جوهان

هر بنده رموز آوازه تهلیل   به جوش ... ...

یا رب دیده خدا اندیشان   به فرقه نظر به فرقه دردیشان

به تاب طاقت صوفیان صاف   به صدق احوال هرکه بی خلاف

هر رنگ ظلمت شام ظلمانی   به شوق خیزان صبح نورانی

هر دم محشر از لرزه محشر   شراره نیران زمانه شرر

نا له واویلا صدای الامان   جوش بی‌خود مغز گرمی عاشقان

یا حق جو دیدار فریاد رس تو نی   قاضی الحاجات ... الدین تو نی

بدبخته که کار زیان   غم خوار بی‌بدر در زمام زیان

سر های عدا لب زبس سوال   سر های حقیقت نکر سوال

به فضل احسان کرد کار رحمت   به لطف بخشش کریم داد رحمت

بدن جز انان امید که کار   تمام جماعت غرق شرمسار

غیر صنو ختر بیش فریاد کن   تو نیکو کرم مدار بی بیکسان کن

جمیع [illegible] خاطر جمع [illegible]
هزاران درود و هزاران سلام
رنما بو محمد علیه السلام

روز شنبه [illegible] شکار
روز یکشنبه عمارت [illegible] نکاح
روز دوشنبه [illegible] سفر
روز سه شنبه [illegible]
روز چهارشنبه [illegible]
روز پنجشنبه [illegible]
روز جمعه [illegible] تزویج نکاح

چه شور محشر آرا دگری گشت — تمام عاصیانی کل رهنماورد
خلاص یابان چه شور آشوب محشر — نجاتنی بولور پاک پیغمبر
یک عاصیان بنده دردمند — شرمنده اعمال فضل پسند
بی ادب ارکان ادیان احمد — خالص اخلاص یا یار سرمد
مبرا چه شرک بی ذات الله — جاروب کش خاک پای رسول الله
تصدیق کننده دین پیغمبر — محب بکر یک اولاد حیدر
ابابکر و عمر هم حسنی عثمان — جرعه دریا مژده شان جان
امیدیش بتون ار احمدکی شش — انتظار به فضل لطف عطاش
چون چه تو فقیر ندارد دستگیر — توبه [illegible] ببخش معذرت پذیر
نامه اعمالش بقطره رحمت — محوش کی تمام [illegible] قدرت
[illegible] کار داور — دارد چون احمد یک پیغمبر

جمیع

جمهوری اسلامی ایران

کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی

شماره ثبت کتاب ۲۰۸۱۳۶

کتاب منظومه اخلاق کردی

مؤلف

مترجم

شمارهٔ قفسه ۲۹۸۱

۱۴۵۷۷

[illegible]

طب